

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Vester-Vov-Vov (Lau Lauritzen Sr., DK, 1927).
Palladium.

Ps 4 (pdf: p. 2-33)

Ps 4 (pdf: p. 34-65)

Ps 4 (pdf: p. 66-93)

Ps 4 Eng. (pdf: p. 94-125)

Ps 4 Eng. (pdf: p. 126-127)

Ps 4 Ger. (pdf: p. 128-140)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

A/S PALLADIUM, København

præsenterer

"V E S T E R - V O V - V O V"
=====

Iscenesat af Lau Lauritzen.

Personerne:

Willing, krovert	Jørgen Lund
Fru Willing	Kate Fabian
Birte, deres datter	Karin Nellemose
Gamle Maren	Petrine Sonne
Tom, hendes søn	Erling Schrøder
Søren Bak, fiskeopkøber	Karl Jørgensen
Toms bedstemor	Emma Wiehe
Toms bedstefar	Viggo Wiehe
Hellig Søren	Chr. Schrøder
FYRTÅRNET	Carl Schenstrøm
BIVOGNEN	Harald Madsen

1. "Goddag i stuen."
2. "Goddag, du gamle."
3. "Nå, hvor har vi datteren?"
4. "Hun kommer lige straks."

5. "Se, han kan få Mutter til at smile."
6. "Det er sku mere end jeg kan."
7. "Pas dig selv!"
8. "Hun er skrap, er hun."
9. "Der har vi Hellig Søren."
10. "Kom ind og få et skvat med."
11. "Goddag og Guds fred i stuen."
12. "Værsgo."
13. "Tak for det."
14. "Sku' det være en lille en?"

15. "Nej, nej, a nyder aldrig spiritus."
16. "Nu skal du. Skål!"
17. "En lille, hvad?"
18. "O, du gjorde mig bange."
19. "Blev du bange for mig, lille Birte? Hvad er det?"
20. "Det er mågeæg. Vil du gerne have dem?"
21. "Hvor er de fine!"
22. "Jeg må gå."
23. "Skal du gå? Hvorfor skal du gå, Birte? Vi kan dog følges ad."
24. "Farvel."

25. "Farvel, farvel, Birte."
26. "Hvor har du været henne?"
27. "Jeg har været i klitterne."
28. "Goddag, lille Birte. Nå, har De været ude at spadserere i klitterne, ude at slikke solskin, hvad? Nå, lille Birte, kan De så smile lidt til mig? Å, smil. Hvis De vidste, hvor godt det klæder Dem, smilte De altid."
29. "Ja, undskyld."
30. "Sikke en masse vand!"
31. "Her er oversvømmelse."
32. "Ved du hvad, det er ikke nemt at fiske her."
33. "Nej, med alt det vand."

34. "Vi kan måske få fiskestænger her henne."

35. "Hold på den."

36. "Sådan."

37. "Det er vel nok noget slemt skidt det her, vi må have en båd."

38. "Velbekomme."

39. "Goddag."

40. "Hvad koster båden, den lille der ligger derude."

41. "Vil De købe en båd?"

42. "Til at fiske."

43. "Vi fisker kun nogen små nogen."

44. "Lad os gå og se på båden."

45. "Værsgo."

46. "Værsgo, damerne først."

47. "Det er den her. I må hellere spørge Mor, om I må låne den."

48. "Den må I skam gerne låne."

49. "Tak."

50. "Sikke nogen dejlige brædder, der ligger her."

51. "Dem kunne vi skam godt bygge et helt hus af."

52. "Bygge et hus! Hvad siger Mor?"

53. "Det må I skam gerne for min skyld."

54. "Se sådan! Ikke sandt du, det passer på den afstand! Ikke?"
55. "Nå, jo. Men hvis vi samler brædderne sammen, så bliver huset altfor lille; nu skal du se mig."
56. "Se."
57. "Må jeg?"
58. "Fikst! Ikke?"
59. "Tag den, hvad?"
60. "Ja ja."
61. "Bliv ved!"
62. "Stivstikker."
63. "Værsgo."

64. "Lad os have lidt sjov med dem."
65. "Det er en spy fornemmelse at have fødderne under eget bord."
66. "Goddag, må vi have lov at kigge indenfor?"
67. "Goddag."
68. "Nå, I får noget at spise! Ser I, jeg er opkøber af fisk, og jeg vil gerne købe al den fisk, I fanger."
69. "Hvor meget vil De gi'?"
70. "25 øre per pund. En fin pris, ikke sandt?"
71. "Er vi så enige? Jeg køber hele jeres fangst."
72. "Farvel."
73. "Farvel og god fangst."

74. "Den er fin!"
75. "Det er et par sjove fyre."
76. "Farvel, du gamle, farvel."
77. "Jeg kan nu ikke lide at have dem boende her. Man kunne vel forskrække dem lidt."
78. "25 øre per pundet, det vil sige 25 kroner for 100 pund. Det vil altså sige 100 kroner om dagen, hvis vi fanger 400 pund."
79. "Nu skal de jo bare fanges."
80. "Nå ja, jeg tror ikke på jeres spøgelseshistorier."
81. "Hvordan tror du, din far er bleven sådan? Han troede heller ikke på det, lige til han mødte dem."
82. "Å, snak."

83. "Du sku' ikke være så vantro."
84. "Der er de med ligkisten."
85. "Jøsses, jøsses."
86. "Å, hvad skal vi gøre?"
87. "Jeg så selv fire gespenster med en stor ligkiste. Ja, du kan selv se."
88. "Jeg skal nok gå med dig, Maren. Jeg skal nok følge dig hjem. Kom du bare."
89. "Jeg kan ikke gøre ved det."
90. "Å nej, jeg kan ikke holde balancen."
91. "Du lærer aldrig at fiske, sådan som du tager på den."
92. "Lad vær og slå, jeg gør jo ikke noget."

93. "Lad vær og sid i vejen."
94. "Lad vær og sidde i vejen."
95. "Lad vær og slå."
96. "Lad vær og sprøjt, siger jeg!"
97. "Jeg har bid."
98. "Det har jeg også."
99. "Du gjorde det med vilje."
100. "Nej."
101. "Jo, jo."
102. "Der er den."

103. "Jeg har bid, jeg har bid."
104. "Sikken en ballade sådan en kan lave! Det er 400 pund på een Gang."
105. "Å nej, lad vær."
106. "Den trækker os med ned!"
107. "Hvor er det svært at være fisker."
108. "Nej, se, der er båden."
109. "Det trækker alligevel herinde."
110. "Nu er det ligesom lidt lunere."
111. "Ja, her er såmænd helt hyggeligt."
112. "Huset! Huset!"

113. "Huset er væk! Det var her før! Hvor er det henne?"

114. "Der er det."

115. "Kom nu og lad os tage fat."

116. "Ja."

117. "Det er også dig, dit lange hylster, der skubber så hårdt."

118. "Du har fået et rigtig simpelt væsen, siden du er blevet fisker."

119. "Lad vær og skab dig."

120. "Højere! Højere!"

121. "Nej, nu kan jeg ikke mere."

122. "Så lad mig komme til."

123. "Å nej, lad mig komme til."
124. "Av av! Lad vær og trød på mig! Åh! Åh!"
125. "Jeg kan ikke holde fast. Lad vær!"
126. "Av, av!"
127. "Nu bare rolig."
128. "Jeg må se og finde en stang. Her er den. Rolig!"
129. "Av, nej. Lad vær!"
130. "Nu skal jeg nok klare den for dig."
131. "Lad nu vær og skab dig. Lad os sætte sengene på plads."
132. "Skal du hænge der?"

133. "Det er for at holde fast på det fjollede hus."

134. "Jeg vil sove. Godnat."

135. "Sov vel!"

136. "Jeg vil ud!"

137. "Denne vej! Op gennem skorstenen."

138. "Er du rigtig klog!?"

139. "Av."

140. "Hvorfor skubber du mig derned?"

141. "Jeg gør jo ikke noget. Lad mig i fred!"

142. "Av."

143. "Lange skur!"
144. "Om forladelse."
145. "Se dig dog for."
146. "Goddag, goddag, hvordan har De det? De kan tro, der er mange damer, der glæder sig til jeres ankomst. Tag fat! Nu begynder musikken om lidt."
147. "Jeg holder så meget af dig."
148. "Birte. Birte."
149. "Det er storartet. Bravo!"
150. "Kan du flytte dig!"
151. "Hvad siger du?"

152. "Må jeg snakke lidt med dig? Nu har du længe nok rendt efter min kæreste."
153. "Hun er ikke Deres kæreste."
154. "Hvad siger De?"
155. "Hun kan ikke fordrage Dem."
156. "God nat, sov vel."
157. "Hvor er han?"
158. "Han er derovre."
159. "Mine damer og herrer. Og så vil jeg gerne sige et par ord og holde en tale for gamle Maren - og så vil jeg bare sige, at Maren er den rareste kone, jeg har kendt, og Marens stue er den hyggeligste, som jeg nogensinde har været i - og så vil jeg bare sige - vi har så meget at sige gamle Maren tak for. Tak Maren!"

160. "Der er ingen grund til at være ked af det, det er ikke for at genere. Han mener hvert ord, han siger."
161. "Og så skal vi råbe et leve for gamle Maren."
162. "Hurra!"
163. "Nå, her går det nok lystigt til."
164. "Ja, vi har det morsomt."
165. "Har jeg ikke een gang for alle forbudt dig at holde sammen med Maren og hendes knægt. Hører du ikke? Kom her, tøs. Og til dig, Maren, siger jeg, du skulle skamme dig!"
166. "Hvad er det du beskylder mig og min søn for?"
167. "Din søn! Han er ikke mere din søn end jeg er. Jeg skal vise dig."
168. "Du må ikke græde, mor. Mor, hører du?"

169. "Farvel."

170. "Åh nej."

171. "Men mor dog, mor dog."

172. "Skal døren ikke lukkes? Skal den ikke?"

173. "Det kan du selv gøre."

174. "Hvordan er det, du svarer mig? Du skal lukke den dør."

175. "Nydelig behandling! Nu skal det også være forbi! Jeg skal koster med hele dagen."

176. "Må jeg spørge, hvad er det? Hvad? Nå!"

177. "Det er mig. Luk mig ind. O, lad mig komme ind."

178. "Nu skal jeg."

179. "Men hvad er det, Maren?"
180. "Ja, jeg har noget at fortælle jer. I nat - det kommer!"
181. "Hvad kommer?"
182. "Ligesom den nat for 20 år siden, den nat da englænderen gik under, og jeg fandt den lille ude i havstokken - og nu er det akkurat ligesom dengang - akkurat. Nu er jeg så bange, så bange for at miste ham, og jeg kan slet ikke komme løs af den følelse."
183. "Se, hvor er den sjov."
184. "Det er jo din død."
185. "Godaften."
186. "Vent bare. Kom indenfor."
187. "Hvorfor går du? Kom indenfor."

188. "Det var et levende spøgelse. Jeg har aldrig set noget så spøgt. - Hvad er der med ham?"
189. "Så du bømanden i vinduet? Ikke bange, jeg er der jo."
190. "Mor dog, hvorfor er du gået hjemmefra?"
191. "O, min dreng! Så du spøgelse?"
192. "Der er ingen spøgelser."
193. "Jeg gav ham en ordentlig en! Å, se ham der, der er bange for bøjelser! Tag dig nu sammen!"
194. "Kom mor."
195. "Ja."
196. "Godnat."
197. "At du ikke skammer dig! Når vi har fremmede."

198. "Der står et stort skib ude på revlen."
(Redningsbåden formår intet i den høje sø. Man søger forbindelse med raketapparatet).
199. "Cursed coast. It is the second time I have been wrecked here."
200. "Er det anden gang?"
201. "Yes. It was just like this 20 years ago."
202. "Nu skal De bare se, hvad vi har herinde. Se her. Se her. Det fandt mor dengang englænderen forliste."
203. "Jeg fandt den om morgenen tidlig på stranden for 20 år siden."
204. "I was the only one who was saved."
205. "Hører du, mor, han var den eneste der blev reddet. - Han var den eneste."
206. "Ja."

207. "Hvad er det? Kom, hjælp mig."
208. (Da skete det mærkelige, at Fyrtårnet og Bivognen forsvandt fra egnen).
209. "De kan ikke være druknet, deres båd ligger derude."
210. "Ligtoget! Ligtoget!"
211. "Maren."
212. "De døde. Deres hævn! Deres hævn!"
213. "Jeg vil bare spørge, om Birte ikke må have lov til at komme med og se lidt til mor, mens jeg er ude på søen. Hun er så underlig."
214. "Min kæreste skal ikke være tjenestepige for jer."
215. "Hun er ikke Deres kæreste."

216. "Hvad siger du, knægt!"

217. "Kommer du her og laver klammeri! Ud med dig!"

218. "Kom her."

219. "Allright!"

220. "Let me be."

221. "Vi skal nok kende vejen. Huset ligger der. Come nu on here."

222. "This way. Op in this place."

223. "Det er jo os. Og det er vor bedstemor og bedstefar."

224. "How are you, my dear?"

225. "Der er han. Der er boy'sen."

226. "Hvem er det der?"

227. "Bedstefar og bedstemor."

228. "Like his father."

229. "Yes, yes."

230. "Hun siger, han ligner hendes søn."

231. "I am your grandfather, my boy."

232. "And I am your grandmother. Would you like to come with us to England and stay with us for ever?"

233. "Mor!"

234. "Jeg er ikke din mor."

235. "Hvad er det, du siger."

236. "Det er din bedstefar og bedstemor."

237. "That is quite right."

238. "Marens dreng er en barons barn fra England. Det er så sandt, så sandt. De er baroner allesammen. Det er så sandt, så sandt! Ja, hvad siger De? Nu skal han til England og være baron. Hvor er skæbnens veje dog uransagelige!"

239. "Ja, det er en stor lykke for os allesammen."

240. "Ja, nu er frøkenen vel nok ikke så stor på det mere!"

241. "Han kan rejse eller blive."

242. "Virkelig!"

243. "Der har vi et baron-barn. Til lykke og velsignelse, herr baron!"

244. "Hvor er Birte?"

245. "Må jeg have lov at fortælle, hvad hun sagde? Hun sagde, De kunne ryge og rejse, hun var ligeglad!"
246. "Jeg tror nok, hun er gået ud i klitterne."
247. "Birte, Birte!"
248. "Er det sandt, du har sagt, du er ligeglad om jeg rejser eller ej?"
249. "Ja, du vil jo rejse."
250. "Nej, jeg vil ikke rejse. Birte, jeg bliver."
251. "Nej, nej, du skal rejse. Du skal rejse."
252. "Kom her. Vi skal rejse. Så tager jeg dig med."
253. "Mig med?"
254. "Kom med, kom!"

255. "Så skal jeg have min nye søndagskjole på."

256. "Ja."

257. "Jeg kommer for at sige, jeg bliver hos dig."

258. "Bliver du?"

259. "Jeg har sagt, han skal rejse, men han vil ikke."

260. "Won't he come?"

261. "No."

262. "Du kan jo komme her tilbage."

263. "Jeg har jo sagt det, jeg vil hellere blive her."

264. "He will not come."

265. "Why won't he come? Let me talk to him."
266. "My dear boy, we want you to come to us."
267. "The little girl come too."
268. "Oh, I understand now. My dear, let us talk to him."
269. "Won't you come with us too, my dear?"
270. "Yes, the little girl, the little girl. Come here, come here."
271. "Du forstaar, hun skal giftes i London."
272. "Goddag. Ja, undskyld det er et smukt tilbud, men jeg har givet mit ord til en anden, og her plejer vi at holde ord. Farvel."
273. "Ja, så er det hele jo ødelagt. Alt det mas man har haft. At du ikke skammer dig, skvadderhoved!"

274. "Is that your last word, my boy?"

275. "Jeg kan ikke rejse."

276. "Hvor ser det ud?!"

277. "Ja, og se her i taget! Man kan ikke være bekendt at bo der mere."

278. "Der kommer nogen. Lad os gemme os i huset."

279. "Ja, der kommer han."

280. "Nå altså, vær klar i aften. Ikke sandt?"

281. "Jo."

282. "Du giver besked til de andre."

283. "Altså klokken 12 på sædvanligt sted."

284. "Ja, ja."

285. "Og hvis vi nu ringer til tolderne i aften, så skal du se, det kup vi gør, et kæmpekup."

286. "Der har vi dem."

287. "Kom an her."

288. "Ja, kom I kun an. I kan tro jeg skal ordne jer begge to."

289. "Herr kommissær."

290. "Åh, tilgiv mig. Tilgiv mig."

291. "Vi skal nok tilgive dig bagefter."

292. "Nej, herr kommissær, fik vi Dem!? Spillet er opklaret, herr kommissær."

293. "Nå, der har vi Hellig Søren, hvad?"

294. "A angrer, herr kontrollør, a angrer."
295. "Det er bare os."
296. "Det havde De ikke ventet. Tak for sidst."
297. "Jeg siger svigerfar, det hele er bare en misforståelse."
298. "Slubbert!"
299. "Hvad siger du?"
300. "Den mand der har jeg holdt for en ærlig mand, og nu tager jeg for første gang mit ord tilbage - og giver det til en anden."
301. "Svigerfar!"
302. "Det er godt, min dreng, følg med."
303. "Ønsker fru en promenadetur?"
-

A/S PALLADIUM, København
 presenterer

"V E S T E R - V O V - V O V"
 =====

Iscenesat af Lau Lauritzen.

Personerne:

Willing, krovert	Jørgen Lund
Fru Willing	Kate Fabian
Birte, deres datter	Karin Nellemose
Gamle Maren	Petrine Sonne
Tom, hendes søn	Erling Schrøder
Søren Bak, fiskeopkøber	Karl Jørgensen
Toms bedstemor	Emma Wiehe
Toms bedstefar	Viggo Wiehe
Hellig Søren	Chr. Schrøder
FYRTÅRNET	Carl Schenstrøm
BIVOGNEN	Harald Madsen

1. "Goddag i stuen."
2. "Goddag, du gamle."
3. "Nå, hvor har vi datteren?"
4. "Hun kommer lige straks."

5. "Se, han kan få Mutter til at smile."
6. "Det er sku mere end jeg kan."
7. "Pas dig selv!"
8. "Hun er skrap, er hun."
9. "Der har vi Hellig Søren."
10. "Kom ind og få et skvat med."
11. "Goddag og Guds fred i stuen."
12. "Værsgo."
13. "Tak for det."
14. "Sku' det være en lille en?"

15. "Nej, nej, a nyder aldrig spiritus."
16. "Nu skal du. Skål!"
17. "En lille, hvad?"
18. "O, du gjorde mig bange."
19. "Blev du bange for mig, lille Birte? Hvad er det?"
20. "Det er mågesøg. Vil du gerne have dem?"
21. "Hvor er de fine!"
22. "Jeg må gå."
23. "Skal du gå? Hvorfor skal du gå, Birte? Vi kan dog følges ad."
24. "Farvel."

25. "Farvel, farvel, Birte."

26. "Hvor har du været henne?"

27. "Jeg har været i klitterne."

28. "Goddag, lille Birte. Nå, har De været ude at spadserere i klitterne, ude at slikke solskin, hvad? Nå, lille Birte, kan De så smile lidt til mig? Å, smil. Hvis De vidste, hvor godt det klæder Dem, smilte De altid."

29. "Ja, undskyld."

30. "Sikke en masse vand!"

31. "Her er oversvømmelse."

32. "Ved du hvad, det er ikke nemt at fiske her."

33. "Nej, med alt det vand."

34. "Vi kan måske få fiskestænger her henne."
35. "Hold på den."
36. "Sådan."
37. "Det er vel nok noget slemt skidt det her, vi må have en båd."
38. "Velbekomme."
39. "Goddag."
40. "Hvad koster båden, den lille der ligger derude."
41. "Vil De købe en båd?"
42. "Til at fiske."
43. "Vi fisker kun nogen små nogen."

44. "Lad os gå og se på båden."

45. "Værsgo."

46. "Værsgo, damerne først."

47. "Det er den her. I må hellere spørge Mor, om I må låne den."

48. "Den må I skam gerne låne."

49. "Tak."

50. "Sikke nogen dejlige brædder, der ligger her."

51. "Dem kunne vi skam godt bygge et helt hus af."

52. "Bygge et hus! Hvad siger Mor?"

53. "Det må I skam gerne for min skyld."

54. "Se sådan! Ikke sandt du, det passer på den afstand! Ikke?"
55. "Nå, jo. Men hvis vi samler brædderne sammen, så bliver huset altfor lille; nu skal du se mig."
56. "Se."
57. "Må jeg?"
58. "Fiket! Ikke?"
59. "Tag den, hvad?"
60. "Ja ja."
61. "Bliv ved!"
62. "Stivstikker."
63. "Varsgo."

64. "Lad os have lidt sjov med dem."
65. "Det er en spy fornemmelse at have fødderne under eget bord."
66. "Goddag, må vi have lov at kigge indenfor?"
67. "Goddag."
68. "Nå, I får noget at spise! Ser I, jeg er opkøber af fisk, og jeg vil gerne købe al den fisk, I fanger."
69. "Hvor meget vil De gi'?"
70. "25 øre per pund. En fin pris, ikke sandt?"
71. "Er vi så enige? Jeg køber hele jeres fangst."
72. "Farvel."
73. "Farvel og god fangst."

74. "Den er fin!"
75. "Det er et par sjove fyre."
76. "Farvel, du gamle, farvel."
77. "Jeg kan nu ikke lide at have dem boende her. Man kunne vel forskrække dem lidt."
78. "25 sre per pundet, det vil sige 25 kroner for 100 pund. Det vil altså sige 100 kroner om dagen, hvis vi fanger 400 pund."
79. "Nu skal de jo bare fanges."
80. "Nå ja, jeg tror ikke på jeres spøgelseshistorier."
81. "Hvordan tror du, din far er bleven sådan? Han troede heller ikke på det, lige til han mødte dem."
82. "Å, snak."

83. "Du sku' ikke være så vantro."
84. "Der er de med ligkisten."
85. "Jesses, jesses."
86. "Å, hvad skal vi gøre?"
87. "Jeg så selv fire gespenster med en stor ligkiste. Ja, du kan selv se."
88. "Jeg skal nok gå med dig, Maren. Jeg skal nok følge dig hjem. Kom du bare."
89. "Jeg kan ikke gøre ved det."
90. "Å nej, jeg kan ikke holde balancen."
91. "Du lærer aldrig at fiske, sådan som du tager på den."
92. "Lad vær og slå, jeg gør jo ikke noget."

93. "Lad vær og sid i vejen."
94. "Lad vær og sidde i vejen."
95. "Lad vær og slå."
96. "Lad vær og sprøjt, siger jeg!"
97. "Jeg har bid."
98. "Det har jeg også."
99. "Du gjorde det med vilje."
100. "Nej."
101. "Jo, jo."
102. "Der er den."

103. "Jeg har bid, jeg har bid."
104. "Sikken en ballade sådan en kan lave! Det er 400 pund på een Gang."
105. "Å nej, lad vær."
106. "Den trækker os med ned!"
107. "Hvor er det svært at være fisker."
108. "Hej, se, der er båden."
109. "Det trækker alligevel herinde."
110. "Nu er det ligesom lidt lunere."
111. "Ja, her er såmænd helt hyggeligt."
112. "Huset! Huset!"

113. "Huset er væk! Det var her før! Hvor er det henne?"
114. "Der er det."
115. "Kom nu og lad os tage fat."
116. "Ja."
117. "Det er også dig, dit lange hylster, der skubber så hårdt."
118. "Du har fået et rigtig simpelt væsen, siden du er blevet fisker."
119. "Lad vær og skab dig."
120. "Højere! Højere!"
121. "Nej, nu kan jeg ikke mere."
122. "Så lad mig komme til."

123. "Å nej, lad mig komme til."

124. "Av av! Lad vær og trød på mig! Åh! Åh!"

125. "Jeg kan ikke holde fast. Lad vær!"

126. "Av, av!"

127. "Nu bare rolig."

128. "Jeg må se og finde en stang. Her er den. Rolig!"

129. "Av, nej. Lad vær!"

130. "Nu skal jeg nok klare den for dig."

131. "Lad nu vær og skab dig. Lad os sætte sengene på plads."

132. "Skal du hænge der?"

133. "Det er for at holde fast på det fjollede hus."

134. "Jeg vil sove. Godnat."

135. "Sov vel!"

136. "Jeg vil ud!"

137. "Denne vej! Op gennem skorstenen."

138. "Er du rigtig klog!?"

139. "Av."

140. "Hvorfor skubber du mig derned?"

141. "Jeg gør jo ikke noget. Lad mig i fred!"

142. "Av."

143. "Lange skur!"
144. "Om forladelse."
145. "Se dig dog for."
146. "Goddag, goddag, hvordan har De det? De kan tro, der er mange damer, der glæder sig til jeres ankomst. Tag fat! Nu begynder musikken om lidt."
147. "Jeg holder så meget af dig."
148. "Birte. Birte."
149. "Det er storartet. Bravo!"
150. "Kan du flytte dig!"
151. "Hvad siger du?"

152. "Må jeg snakke lidt med dig? Nu har du længe nok rendt efter min kæreste."
153. "Hun er ikke Deres kæreste."
154. "Hvad siger De?"
155. "Hun kan ikke fordrage Dem."
156. "God nat, sov vel."
157. "Hvor er han?"
158. "Han er derovre."
159. "Mine damer og herrer. Og så vil jeg gerne sige et par ord og holde en tale for gamle Maren - og så vil jeg bare sige, at Maren er den rareste kone, jeg har kendt, og Marens stue er den hyggeligste, som jeg nogensinde har været i - og så vil jeg bare sige - vi har så meget at sige gamle Maren tak for. Tak Maren!"

160. "Der er ingen grund til at være ked af det, det er ikke for at genere. Han mener hvert ord, han siger."
161. "Og så skal vi råbe et leve for gamle Maren."
162. "Hurra!"
163. "Nå, her går det nok lystigt til."
164. "Ja, vi har det morsomt."
165. "Har jeg ikke een gang for alle forbudt dig at holde sammen med Maren og hendes knægt. Hører du ikke? Kom her, tøs. Og til dig, Maren, siger jeg, du skulle skamme dig!"
166. "Hvad er det du beskylder mig og min søn for?"
167. "Din søn! Han er ikke mere din søn end jeg er. Jeg skal vise dig."
168. "Du må ikke græde, mor. Mor, hører du?"

169. "Farvel."

170. "Åh nej."

171. "Men mor dog, mor dog."

172. "Skal døren ikke lukkes? Skal den ikke?"

173. "Det kan du selv gøre."

174. "Hvordan er det, du svarer mig? Du skal lukke den dør."

175. "Nydelig behandling! Nu skal det også være forbi! Jeg skal koster med hele dagen."

176. "Må jeg spørge, hvad er det? Hvad? NÅ!"

177. "Det er mig. Luk mig ind. O, lad mig komme ind."

178. "Nu skal jeg."

179. "Men hvad er det, Maren?"
180. "Ja, jeg har noget at fortælle jer. I nat - det kommer!"
181. "Hvad kommer?"
182. "Ligesom den nat for 20 år siden, den nat da englænderen gik under, og jeg fandt den lille ude i havstokken - og nu er det akkurat ligesom dengang - akkurat. Nu er jeg så bange, så bange for at miste ham, og jeg kan slet ikke komme løs af den følelse."
183. "Se, hvor er den sjov."
184. "Det er jo din død."
185. "Godaften."
186. "Vent bare. Kom indenfor."
187. "Hvorfor går du? Kom indenfor."

188. "Det var et levende spøgelse. Jeg har aldrig set noget så spøgt. - Hvad er der med ham?"
189. "Så du bemanden i vinduet? Ikke bange, jeg er der jo."
190. "Mor dog, hvorfor er du gået hjemmefra?"
191. "O, min dreng! Så du spøgelse?"
192. "Der er ingen spøgelse."
193. "Jeg gav ham en ordentlig en! Å, se ham der, der er bange for bejelser! Tag dig nu sammen!"
194. "Kom mor."
195. "Ja."
196. "Godnat."
197. "At du ikke skammer dig! Når vi har fremmede."

198. "Der står et stort skib ude på revlen."
(Redningsbåden formår intet i den høje sø. Man søger forbindelse med raketapparatet).
199. "Cursed coast. It is the second time I have been wrecked here."
200. "Er det anden gang?"
201. "Yes. It was just like this 20 years ago."
202. "Nu skal De bare se, hvad vi har herinde. Se her. Se her. Det fandt mor dengang englænderen forliste."
203. "Jeg fandt den om morgenen tidlig på stranden for 20 år siden."
204. "I was the only one who was saved."
205. "Hører du, mor, han var den eneste der blev reddet. - Han var den eneste."
206. "Ja."

207. "Hvad er det? Kom, hjælp mig."
208. (Da skete det mærkelige, at Fyrtårnet og Bivognen forsvandt fra egnen).
209. "De kan ikke være druknet, deres båd ligger derude."
210. "Ligtoget! Ligtoget!"
211. "Maren."
212. "De døde. Deres hævn! Deres hævn!"
213. "Jeg vil bare spørge, om Birte ikke må have lov til at komme med og se lidt til mor, mens jeg er ude på søen. Hun er så underlig."
214. "Min kæreste skal ikke være tjenestepige for jer."
215. "Hun er ikke Deres kæreste."

216. "Hvad siger du, knægt!"

217. "Kommer du her og laver klammeri! Ud med dig!"

218. "Kom her."

219. "Allright!"

220. "Løt me be."

221. "Vi skal nok kende vejen. Huset ligger der. Come nu on here."

222. "This way. Op in this place."

223. "Det er jo os. Og det er vor bedstemor og bedstefar."

224. "How are you, my dear?"

225. "Der er han. Der er boy'sen."

226. "Hvem er det der?"
227. "Bedstefar og bedstemor."
228. "Like his father."
229. "Yes, yes."
230. "Hun siger, han ligner hendes søn."
231. "I am your grandfather, my boy."
232. "And I am your grandmother. Would you like to come with us to England and stay with us for ever?"
233. "Mor!"
234. "Jeg er ikke din mor."
235. "Hvad er det, du siger."

236. "Det er din bedstefar og bedstemor."

237. "That is quite right."

238. "Marens dreng er en barons barn fra England. Det er så sandt, så sandt. De er baroner allesammen. Det er så sandt, så sandt! Ja, hvad siger De? Nu skal han til England og være baron. Hvor er skæbnens veje dog uransagelige!"

239. "Ja, det er en stor lykke for os allesammen."

240. "Ja, nu er frøkenen vel nok ikke så stor på det mere!"

241. "Han kan rejse eller blive."

242. "Virkelig!"

243. "Der har vi et baron-barn. Til lykke og velsignelse, herr baron!"

244. "Hvor er Birte?"

245. "Må jeg have lov at fortælle, hvad hun sagde? Hun sagde, De kunne ryge og rejse, hun var ligeglad!"
246. "Jeg tror nok, hun er gået ud i klitterne."
247. "Birte, Birte!"
248. "Er det sandt, du har sagt, du er ligeglad om jeg rejser eller ej?"
249. "Ja, du vil jo rejse."
250. "Nej, jeg vil ikke rejse. Birte, jeg bliver."
251. "Nej, nej, du skal rejse. Du skal rejse."
252. "Kom her. Vi skal rejse. Så tager jeg dig med."
253. "Mig med?"
254. "Kom med, kom!"

255. "Så skal jeg have min nye søndagskjole på."

256. "Ja."

257. "Jeg kommer for at sige, jeg bliver hos dig."

258. "Bliver du?"

259. "Jeg har sagt, han skal rejse, men han vil ikke."

260. "Won't he come?"

261. "No."

262. "Du kan jo komme her tilbage."

263. "Jeg har jo sagt det, jeg vil hellere blive her."

264. "He will not come."

265. "Why won't he come? Let me talk to him."
266. "My dear boy, we want you to come to us."
267. "The little girl come too."
268. "Oh, I understand now. My dear, let us talk to him."
269. "Won't you come with us too, my dear?"
270. "Yes, the little girl, the little girl. Come here, come here."
271. "Du forstaar, hun skal giftes i London."
272. "Goddag. Ja, undskyld det er et smukt tilbud, men jeg har givet mit ord til en anden, og her plejer vi at holde ord. Farvel."
273. "Ja, så er det hele jo ødelagt. Alt det mas man har haft. At du ikke skammer dig, skvadderhoved!"

274. "Is that your last word, my boy?"

275. "Jeg kan ikke rejse."

276. "Hvor ser det ud?!"

277. "Ja, og se her i taget! Man kan ikke være bekendt at bo der mere."

278. "Der kommer nogen. Lad os gemme os i huset."

279. "Ja, der kommer han."

280. "Nå altså, vær klar i aften. Ikke sandt?"

281. "Jo."

282. "Du giver besked til de andre."

283. "Altså klokken 12 på sædvanligt sted."

284. "Ja, ja."
285. "Og hvis vi nu ringer til tolderne i aften, så skal du se, det kup vi gør, et kæmpekup."
286. "Der har vi dem."
287. "Kom an her."
288. "Ja, kom I kun an. I kan tro jeg skal ordne jer begge to."
289. "Herr kommissær."
290. "Åh, tilgiv mig. Tilgiv mig."
291. "Vi skal nok tilgive dig bagefter."
292. "Nej, herr kommissær, fik vi Dem!? Spillet er opklaret, herr kommissær."
293. "Nå, der har vi Hellig Søren, hvad?"

294. "A angrer, herr kontroller, a angrer."
295. "Det er bare os."
296. "Det havde De ikke ventet. Tak for sidst."
297. "Jeg siger svigerfar, det hele er bare en misforståelse."
298. "Slubbert!"
299. "Hvad siger du?"
300. "Den mand der har jeg holdt for en ærlig mand, og nu tager jeg for første gang mit ord tilbage - og giver det til en anden."
301. "Svigerfar!"
302. "Det er godt, min dreng, følg med."
303. "Ønsker fru en promenadetur?"
-

VESTER VOV VOV

Dialogliste.

1969.

F O R T E K S T E R:

1. PALLADIUM præsenterer
2. Py og Bi
3. i
4. "V E S T E R V O V V O V"
c Palladium 1969
5. Karin Nellemose
Petrine Sonne
Erling Schroeder
Chr.Schrøder
og mange flere
6. Foto (1926): V.Christenson og H.Fischer
7. Tilrettelægning af
tonefilmsudgaven
(1969): John Hilbard
Klip: Edith Schlüssel
8. Musik: Ole Hoyer
Tone: Preben Mortensen
Poul Nyrup
9. Eftersynkroni-
seret af: Carl Nielsen
Sven Hansson
Jørgen Kiil
Inge Ketti
Susanne Jagd
Valso Holm
og mange flere
10. Kopi: Johan Ankerstjerne A/S
Fortekster: Leif Alberg
11. Instruktion: Lau Lauritzen

RULLE 1.
=====

I KLITTERNE OG VED HAVSTOKKEN.

1. BI: Sik'n masse vand-
2. FY: Pas på, pas på, pas på -
3. BI: Åh, nej, åh nej, nej, neh-
4. FY: Her bli'r oversvømmelse-
5. BI: Det tror da pokker med al det vand-
6. FY: Vo' du hvad - det bli'r ikke nemt at fiske her-
7. BI: Naj-
8. FY: Me' al det vand-
9. BI: Vi må ha stænger-
10. FY: Fiskerstænger - dem tror jo' nok, vi kan få ved den båd derhenne, hvor de mænd står - kom-
11. BI: Jæ-

KROSTUEN.

12. VERTEN: De var en hård tur - stormen rasode å søn stod op om os - å de kan tro da ble mann derude dengang-
13. SØREN BAK: Dav i stuen - dav-
14. FISKER I: Dav Søren Bak, dav-
15. FISKER II: Dav- dav-
16. SØREN BAK: Dav du gamle-
17. VERTEN: Nå, får de købt nogen fisk, Søren Bak-
18. SØREN BAK: Nå, det er ret sløjt - kromutter, hvor er datteren-
19. KROKONEN: Hun kommer li'e straks-
20. VERTEN: Ja, han ka' få hen to å smil - de er mer end jo' ka'-
21. KROKONEN: Pas da' sæl-
22. VERTEN: Ja, hun er skrap - er hun-
23. SKIPPER: Der kommer Hellig-Søren-
24. SØREN BAK: Ja, da' har vi ham-
25. VERTEN: Han ska' nok komme herin-

26. SØREN BAK: Søren, Søren - kom ind og få en sjat
med - det er gratis-
27. VÆRTEN: Godav Søren - velkommen til-
28. HELDIG-SØREN: Godav, godav - og Guds fred i stuen-
29. SØREN BAK: Godav Søren - godav-
30. HELDIG-SØREN: Goddav - goddav -
31. CONTENTUM: Goddav - goddav - hvordan går det-
32. VÆRTEN: Goddav og sid ned-
33. HELDIG-SØREN: Tak for det ja - tak for det-
34. KROKONEN: Værsgo - bitte Søren-
35. HELDIG-SØREN: Tak for det-
36. FISKE: Pas på, du ikke glemmer å kom sukker i-
37. SØREN BAK: Værsgo - Nå en lille en, hva-
38. VÆRTEN: En lille en-
39. HELDIG-SØREN: Nej - nej - jeg nyder aldrig spiritus-
40. FISKE: Nå -
41. VÆRTEN: En lille een-

I KLITTERNE:

42. BIRTE: Ih, så bango, du gjorde mig-
43. TOM: Blev du bango for mig-
blev du bango for mig, lille Birte-
hvad er det-
44. BIRTE: Det - det - det er mågemg- en, to, tre-
fire, fem, seks, syv, åh, synes du
ikke, der er mange-
45. TOM: Jo, der er mange, hvor er du flittig,
og hvor er du sød - lige til at kysse-
46. BIRTE: Nu tror jeg nok, jeg skal skyndemig
hjem-
47. TOM: Jeg går med-
48. BIRTE: Far vil ikke synes om det-
49. TOM: Vi kan da følges ad lidt af vejen-
50. BIRTE: Nej Tom, nej-
51. BIRTE: Nej Tom, lad nu være, Tom-
52. TOM: Birte, hvor er du sød, når du smiler-
især, når det er mig, du smiler til-

53. BIRTE: Nej, lad nu være Tom-
54. TOM: Birte, din far kan da ikke have noget imod, at du smiler til mig-
jeg holder så meget af dig - lad mig nu følge dig hjem Birte-
55. TOM: Du skal se, det går nok allsammen-
56. BIRTE: Nej, Tom, det går ikke-
57. TOM: Lille Birte-
58. BIRTE: Nej-
på gensyn, Tom-
59. TOM: På gensyn - snart-

I KROSTUEN.

60. SØREN BAK: Godmorgen- lille Birte, har du været i klitterne-
61. BIRTE: Goddag-
62. KROKONEN: Åh, undskyld mig, jeg, jeg må sørge for gæsterne-
63. SØREN BAK: - ude og slikke solskin-
64. BIRTE: Nej, nej -
65. SØREN BAK: Smil til mig-
66. BIRTE: Nej, nej -
67. SØREN BAK: du behøver ikke genere dig- selvom jeg er en voksen mand - din fader har ikke noget imod det - og jeg vil gerne have dig til at smile til mig - altid-
68. BIRTE: Nej, nej, undskyld mig -jeg må sørge for kaffen-
69. HELDIG-SØREN: Så siger jeg så mange slags tak for kaffe-
70. VERTEN: Velbekomme-
71. SØREN BAK: Ret op i søen, Søren-
72. FISKER: Og så en bitte streg til bagbord -
så går det-
73. HELDIG-SØREN: Farvel - det var da ret en velsignet kop kaffe-

I HAVSTOKKEN.

74. BI: Gi mig brødet-
75. FY: Sæt det nu ordentlig-
76. BI: Sådan-
77. FY: Ja, det er godt-
78. BJ: Bare fiskene bryder sig om brød-
79. FY: Høj, høp-
80. BI: Bid nu på, bid nu-
81. BI: Åh, det er vel nok noget slæmt skidt
med de stænger - ikke osse - vi må
ha en båd-
82. FY: Ja, det må vi -
83. BI: Møjstang-

MARENS STUE.

84. MAREN: Der kommer nogen-
85. FY: Goddag-
86. BI: Godda-
87. MAREN: Dav-
88. TOM: Goddag, hvad vil I-
89. FY: Hvad koster båden-
90. BI: Vil til at fiske-
91. TOM: Vil I købe vores båd, vil I fiske-
92. FY: Ja, nogen fisk-
93. BI: Bare nogen små nogen-
94. TOM: Jamen, så må vi hellere gå ud og se
på båden- - kmm-
95. BI: Mange tak-
96. TOM: Kom med mor-
97. BI: Værsgo - damerne først-
98. MAREN: Tak-

UDENFOR MARENS HUS.

99. TOM: Nå, I vil sådan til at fiske-

100. FY: Ja, tak-
101. TOM: Er det den her I mener -
mener I, at I kan bruge den-
vi må hellere spørge mor-
102. MAREN: Åh, den må I såmænd da gerne låne-
103. BI: Tak-
sikke nogen dejlige brædder-
104. TOM: Brædder - Er det de brædder, der ligger
der, I mener-
105. FY: Dem ku vi bygge et helt hus af-
106. TOM: Tror I virkelig-
107. BI: Ja, sagtens-
108. TOM: Så må vi spørge mor igen-
109. MAREN: Jamen, det må I såmænd gerne for min
skyld- I er velkomne-
110. BI: Tusind tak-
111. FY: Tak-
112. MAREN: Kom nu med ind og få kaffe-
113. BI: Tak - tak -
114. FY: Tusind tak -

R U L L E 2.

UDENFOR FY OG BI'S HUS (VED BYGGERIET).

115. FY: Se nu her - det bliver godt-
116. BI: Det bliver jo utæt-
117. FY: Rejs dig op, når du kritiserer-
118. BI: Nåjo - du har ret - hvis vi sætter
brædderne sammen, så bliver huset jo
altfor lille - nu skal jeg somme-

I HYTTEN.

119. FY: Se her-
120. BI: Åh, lad mig prøve- det er vel elegant-
121. FY: Hold det her-
122. BI: Ja-
123. FY: Fikst-

124. BI: Ja, den er mægtig-
 125. FY: Hva med frokosten-
 126. BI: Har du tændstikker-
 127. FY: Her-
 128. BI: Tak, tak, tak, tak, tak-

I KLITTENE.

129. Det er dornede de bor-
 130. VERTEN: Det er et par sjove fyre-
 131. SØREN BAK: Det er en slom hytte-
 lad os gå ned og lave lidt sjov med
 dem-

I HYTTEN.

132. BI: Det er en skæg fornemmelse-
 133. FY: Ja, foden under oget bord-
 134. SØREN BAK: Jo, de er hjemme - goddav- goddav-
 må man have lov at kigge indenfor, hva-
 135. FY: Kom iddenfor-
 136. SØREN BAK: Goddav, goddav-
 137. FY: Goddag-
 138. SØREN BAK: Goddav-
 139. BI: G'da - g'da-
 140. SØREN BAK: Nå, I siddermidt i frokosten-velbekomme-
 141. FY: Tak-
 142. SØREN BAK: Jeg er opkøber af fisk - jeg vil gerne
 købe al den fisk, I fanger-
 143. FISKEREN: Ja, det vil han-
 144. BI: Ja, tak, hvor meget vil I gi-
 145. SØREN BAK: Femogtyve ore pundet-
 - det er en fin pris, hva-
 - så er vi enige, jeg køber hele jeres
 fangst-
 146. FISKEREN: Slå til-
 147. FY: Mango tak-
 148. BI: Ja, mango tak-
 149. SØREN BAK: Farvel-

150.BI: Farvel -
 151.FY: Farvel -
 152.VERTEN: Farvel og god fangst -
 153.FISKEREN: Farvel - og god fangst -
 154.BI: Mange tak, d'herrer - mange tak -
 hvad siger du så -

I KLITTERNE:

155.SØREN BAK: Det er et par sjove fyre, hvad -
 156.VERTEN: Jeg må hjem og passe kroen, farvel -
 157.FISKEREN: Farvel - farvel -
 158.SØREN BAK: Farvel, og hils datteren -

I HYTTEN.

159.FY: Se femogtyveøre pundet - det vil sige
 femogtyve kroner for hundrede pund -
 160.BI: Den er magtig - ja, det er mange penge -
 161.FY: Det vil altså sige hundrede kroner om
 dage - når vi fanger firehundrede pund -
 162.BI: Ja, nu skal de jo bare fanges -

I KLITTERNE?

163.SØREN BAK: Jeg kan nu ikke lide at have dem boende
 dernede -
 164.FISKEREN: Dem skal vi nok få væk - vi forskrækker
 dem lidt - de er måske bange for spøgel-
 ser -

I FISKEHUSET?

165.MANDEN: Jeg tror ikke på jeres spøgelseshi-
 storier -
 166.KONEN: Hvordan tror du din far er blevet
 sådan - se på ham - han troede heller
 ikke på det - for end lige han mødte
 dem -
 167.MANDEN: Åh, sludder, kællingesnak - vrøvl -
 168.KONEN: Du skulle ikke være så vantro, nej -
 der - tag ved -
 169.MANDEN: Men Maren -
 170.MAREN: Åh, nu kommer de - nu kommer de med kisten -

171. MANDEN: Men Maren, hvad er dog det-
 172. MAREN: Åh, nej. åh, nej-
 173. KONEN: Jøsses dog - jøsses dog-
 174. MAREN: Se selv ud af vinduet-
 175. MANDEN: Hvad kan det dog være-
 176. MAREN: Hvem mon der nu er bud efter-
 177. LANGBERG: A så fire hvide gespenser med en stur
 sort liste - lige her ude for - det
 er helt sikkert - jeg har ikke troet
 på det før - men nu har set det selv -
 det er helt bestemt-
 178. MAREN: Hvordan skal jeg nu komme hjem-
 179. MANDEN: A ska nok gå med dig Maren-
 180. KONEN: Du må ikke gå fra mig, hører du -
 181. MANDEN: A følger med Maren-

I HUSET.

182. BI: Godnat - sov godt -
 183. FY: Tak i lige måde-

PÅ HAVET.

184. BH: Nej, nej, nej, jeg falder - jeg falder
 åh-
 185. FY: Du er en værre fisker, sådan som du
 går og fjumrer omkring - fjumregøj -
 du lærer aldrig at fiske - på den måde
 - søndagsfisker-
 186. BI: Av, lad vær og slå - jeg har ikke gjort
 dig noget- vel -
 åh, lad nu være med det skubberi -
 dit lange hysker -
 146. FY: Lad sæl være - lad nu være med at sidde
 i vejen
 lad nu være med det sprøjteri - hold
 op, siger jeg -
 147. BI: Jeg sprøjter ikke - jeg fisker-
 148. BI: Jeg har bid-
 149. FY: Det har jeg osse -
 din lille torsk - du laver grin med mig-

150. BI: Det var dig selv, der bed på -
 151. FY: Du kunne godt mærke, det/^{var} mig, der var
 i den anden ende-
 152. BI: Nej-
 153. FY: Du gjorde det med vilje-
 159. BI: Nej-
 160. FY: Du kan tro, jeg skal komme efter dig,
 din torsk-
 161. BI: Lad vær med at vippe sådan-
 162. FY: Det er dig selv, der sidder og gynger-
 se der - hurtigt-
 163. BI: Jeg har bid - jeg har bid - jeg har bid-
 164. FY: Åh, nej-
 165. BI: Øv, sikke en lille en - sikken en
 ballade, sådan en kan lave-
 166. FY: Jeg tror, vi har den-
 167. BI: Det bliver firehundrede pund på en
 gang- hold godt fat, det er en hel
 daglen-
 så slip dog, den trækker os jo ned-

R U L L E 3.

168. FY: Jeg tror, det trækker op til uvej-
 169. BI: Ja, lad os se at komme hjem-
 170. FY: Jamen, hvad med båden-
 171. BI: Hvor er det svært at fiske-
 Jamen, der - se - der er jo båden-

I HYTTEN.

172. BI: Det trækker alligevel her i huset-
 - nu er det ligesom lidt lunere-
 173. FY: Ja, ja nu - nu er her såmænd helt hyg-
 geligt-
 174. BI: Huset - huset-
 huset er væk - det var her før -
 - der triller det - efter det fang det-

I KLITTEN.

175. BI: Lad os nu se at komme i gang-
176. FY: Ja, tag fat-
177. BI: Skal du ødelægge hele huset - dit lange hylster - det skal flyttes - ikke smadres-
178. FY: Du har fået et rigtigt simpelt væsen, siden du er blevet fisker - fy, gå hen og skam dig - tag så fat igen-

I HYTTEN.

179. BI: Nej, nu kan jeg ikke mere, kom og hjælp mig -
180. FY: Lad nu mig komme til -
181. BI: Av, nej, nej -
182. FY: Løft nu højere - højere - højere helt op -
183. BI: Åh - åh - åh -
184. FY: Du er da en rigtig svækling - er du - lad nu mig komme til -
185. BI: Nej, nej - lad være med at træde på mig-
186. FY: Jeg kan ikke holde fast - kom her - kom her - tag ved - kan ikke holde det hele selv-
187. BI: Jeg går udenfor, bliv bare liggende-

UDENFOR HYTTEN.

188. FY: Gør nu noget - hjælp mig dog - ikke den vej - heller ikke den vej-
189. BI: Jeg skal lige finde en stang-
190. FY: Hvad skal du med den - gør nu noget - hjælp mig, hvad laver du -
191. BI: Nu kommer jeg - lig nu roligt - lad vær og spark -
192. FY: Dethaster - åh, det var godt, du kom-

I HYTTEN.

193. BI: Nu løfter jeg med stangen - så varer
det kun et øjeblik-
194. FY: - det er mavesækken-
195. BI: Hvad hyler du for- hvorfor jamrer du
dig - jeg hjælper jo bare-
vi skal have songene på plads - skal
du hænge der-
196. FY: Jeg vil ikke ligge og løbe efter det
fjollede hus - jeg vil sove - godnat-
197. BI: Sov godt-
198. FY: Vi er spærret inde - du må op gennem
skerstenen - du er den længste-
199. BI: Skub nu - skub nu -
200. FY: Kan du se noget -
Skub nu - skub nu -

I KLITTERNE OVENPÅ HUSET.

201. BI: Hvorfor går du det-
202. FY: Kan du komme op og bestille noget -
nu med det samme-
203. BI: Jamen, hvorfor skubber du - jeg gør
jo ikke noget-
204. FY: Bare se at komme i gang-
205. BI: Lange skur-

BALSALEN.

306. FY: Om forladelse-
307. DAME: Så se dig da for-
308. SØREN BAK: Vel mødt, hvordan har I det - I kan
stole på, der er mange unge damer, der
glæder sig til at danse med jer -
se bare der - sikken en stribe-
309. PIGERNE: Juhu-
310. SØREN BAK: Tag nu fat, musikken begynder om et
øjeblik igen - god fornøjelse-

R U L L E 4.BALSALEN.

311. BI: Undskyld - med forlov -
 312. FY: Undskyld-
 313. BIRTE: Jeg holder så meget af at danse-
 314. TOM: Vi kunne da godt danse-
 315. BIRTE: Jeg tør ikke-
 316. TOM: Du kan da godt danse med mig-
 317. BIRTE: Nej, jeg tør ikke-
 318. KROKONEN: Birte, Birte, - kør her hen-
 319. TOM: Lad os mødes i klitten-
 godaften-
 320. BIRTE: Ja, ja mor-

I KLITTERNE.

321. TOM: Birte-
 322. BIRTE: Ja, Tom-
 323. TOM: Birte, jeg holder så meget af dig-
 324. BIRTE: Vi er nødt til at gå tilbage-
 325. TOM: Er det allerede nødvendigt-
 326. BIRTE: Ja, mor er sammen med Søren Bak-

I BALSALEN.

327. TOM: Hvad mon det er for noget det her-
 328. BIRTE: Ja, hvad er det dog-
 329. FISKE: Det er en svær dans - her kan du nok
 ikke være med i vognen-
 330. SØREN BAK: Nå, det tror du, hvad-
 331. FISKE: Så - så-

I KLITTERNE.

332. SØREN BAK: Hallo - hallo - hallo - stop -
 -
 Jeg skal snakke lidt med dig - nu har
 du længe nok rodet efter min kæreste-
 333. TOM: Birte er ikke din kæreste-
 334. SØREN BAK: Hvaffor noget - hvad siger du - er
 hun ikke min kæreste, hva-
 335. TOM: Hun kan ikke fordrage dig-

336. SØREN BAK: Hvad for noget - hvad siger du-
 337. FY: Kan De komme væk-
 338. SØREN BAK: Er det jer to-
 Bet skal I få betalt - hold så op-
 339. BI: Det er den største torsk, der har været
 i det net-
 340. SØREN BAK: Infame slyngler - det skal I få betalt-
 I slyngler -
 341. BI: Femogtyve ore pyndet - det bliver ikke
 så lidt- godnat-
 342. SØREN BAK: Det skal I få betalt - hold så op-
 343. FY: Sov godt-
 344. TOM: Halleløj - hvor blev han af-
 345. BI: Jeg skulle hilse og sige han var for-
 hindret i at komme - han var blevet op-
 holdt-
 346. FY: Han snublede derhonne-
 347. BI: - men han føler sig meget forbundet -
 det gør han -
 348. TOM: Tak for hjælpen - kom hjem til os i
 morgen aften - det er mors fødselsdag -

MARENS STUE.

349. BI: I skulle altså have set den store
 torsk, da han gik i nettet - det er
 noget af det allersjoveste, jeg har været
 med til
 350. TOM: Birte-
 351. FY: Mine damer og mine herrer - og så vil
 jeg gerne sige et par ord og holde en
 tale for gamle Maren - og så vil jeg
 bare sige - at - at Maren er den rareste
 kone som at jeg har kendt, at Marens
 stue er den hyggeligste, som at jeg
 nogensinde har været i - og så vil jeg
 bare gerne sige, at - at - vi vi sky-
 vi har så meget at sige gamle Maren
 tak for. Tak Maren - tak -

352. TOM: Så - så lille mor-
353. BI: Nej, der er ingen grund til at græde - det er ikke for at være uartig -
354. TOM: Mor, det var da smukt sagt-
355. FY: Og skal vi så allesammen råbe et leve for gamle Maren - Maren længe leve-
356. TUTTI: Hurra - hurra - hurra-
357. BI: Og så det længe -
Hurrahh-
358. VERTEN: Nå, det går lystigt til her -
359. BI: Ja, det er Marens fødselsdag -
360. VERTEN: Hvad gør du her Birte - har jeg ikke forbudt dig at holde til hos Maren og hendes knægt - kom her tes - herer du ikke - kom her tes - og du Maren - du skulle skamme dig og bringe min Birte sammen med knægten-
361. MARE!: Hva - hvad er det, du beskylder mig for, du skal ikke komme her og beskyld mig - og min søn for noget, som er grimt-
362. SØREN BAK: Hendes søn - haha-
363. VERTEN: Hun er ikke mere din søn, end jeg er-
364. SØREN BAK: Ha - hvalp -
365. VERTEN: Ha-
366. SØREN BAK: Er du så færdig - hva-
367. TOM: Så, så lille mor, du skal ikke tage dig af, hvad de siger, jeg skal vise dem - nej, nej - græd ikke lille mor -
368. BI: Nu skal vi vist hjem-
369. FY: Stakkels Maren -
370. TOM: Farvel - farvel - lille mor -

R U L L E 5.I HYTTEN.

371. FY: Skål døren ikke lukkes - skal den ikke -
372. BI: Gør det sæl -
373. FY: Hvordan er det du svarer - nu skal jeg sige dig noget, når jeg siger, du skal gå hen og lukke døren, så skal du gå hen og lukke den - og det lige med det samme-
374. BI: - jeg svarer som det passer mig, og du kan jo sæl gå hen og lukke døren - jeg svarer som det passer mig -
-
- det er en nydelig behandling, man får - nu skal det osse være forbi, jeg skal kostes med hele dagen - nu skal det være slut-
375. FY: Må jeg spørge - må jeg spørge - hvad er det -
376. BI: Sand -
-
- nej-
377. MAREN: Det er mig - Maren - lad mig komme ind
378. FY: Janu skal jeg - jamen Maren, hvad er der i vejen-
379. MAREN: Jeg har noget, jeg vil fortælle jer -
- åh -
-
- der kommer bud fra havet i nat - jeg føler det - det kommer derude fra -
380. BI: Hvad er det, der kommer-
381. MAREN: Det kommer bestemt - det kommer bestemt- Det er ligesom dengang for tyve år siden, da jeg fandt den lille i havstokken - det var et engelsk skib, der forliste, og jeg fandt det lille barn surret til et redningsbælte - det var en dreng -

og han var den eneste, der overlevede forliset, jeg tog ham til mig og kaldte ham Tom, og han voksede op som min egen søn, og jeg holder så meget af ham - og nu er det akkurat ligesom den gang - akkurat den samme fornemmelse - og nu - nu er jeg så bange, så bange for at miste ham - og jeg kan slet ikke - se, hvor er han mager - se, hvor er han mager -

382. BI:

383. MAREN:

Gå ikke ud - det bliver din død -

UDENFOR HYTTEN.

384. BI:

Godaften -

385. SPØGELSET:

Obelabåååå -

386. BI:

Simsalabim - bessefar, kom indenfor -
hvorfor gik du bessefar - kom nu her -
hov - hov - hils hjemme -

I HYTTEN.

387. BI:

- der sku' I ha' set et spøgelse - jeg
har aldrig set noget så sjovt - hvad
er det - hvad er det med dig - den
grimme mand i vinduet er borte - borte -
jeg er jo hos dig -

388. MAREN:

Åh, Tom -

389. TOM:

Mor dog - mor - hvorfor er du gået
hjemmefra - hvorfor er du her -

390. MAREN:

Min drong - mødte du spøgelse - så
du spøgelse -

391. TOM:

Nej, mor, der er ingen spøgelser til

392. MAREN:

Drong -

393. TOM:

- det er bare overtro -

394. BI:

- er der ingen spøgelser - så skulle
du have set en bøddmand, der var her - jeg
gav ham en ordentlig oen - og se ham
der - han er bange - er du bange for
spøgelser - tag dig nu sammen -

395. TOM: Kom nu med mor, så følger jeg dig hjem-
 396. MAREN: Ja tak, min egen dreng - lad os komme hjem-
 397. TOM: Godnat-
 398. MAREN: Godnat-
 399. BI: Godnat - godnat-
 - at du ikke skammer dig, når vi har fræmmode-

I KLITTERNE OG VED HAVSTOKKEN.

400. BI: Se skibet der-
 401. FY: Det er nok strandet-
 402. BI: Vi må hellere hjælpe til-
 -
 - der er et skib, der er strandet-
 403. FY: Se selv, derude-
 404. VAGTMAND: Redningsbåden er på vej-
 405. BI: Der er et skib, der er strandet-
 406. FISKEREN: Det nytter ikke noget med jor-
 407. FY: Ja, og vi har taget støvler på-
 408. BI: Vi skal ud og redde-
 409. FISKEREN: I må hellere blive her-
 410. CAPTAIN: It's the same place - for the second time-
 411. BI: Han siger, det er anden gang, han er strandet her-
 412. MAREN: Det kan ikke passe - det kan ikke passe-
 413. FY: Er det the second time-
 414. BI: Er de sikker på, at de overlevede-
 415. FY: Ja, det er han-
 416. BI: - you survived-
 417. BI: You shall come med to Marens hus - kom - kom -
 418. FY: Yes, come - med til Maren -
 419. BI: Det ligger lige derhenne-

R U L L E 6.
=====

MARENS STUE.

420. CAPTAIN: This damned coast - this cursed tide -
It's the second time I got stuck up
here-
421. BI: Han er godt sur på vores kyst her-
422. TOM: Hvad siger han-
423. FY: Han bliver ved med at sige, at det er
anden gang-
424. TOM: Er det anden gang-
425. CAPTAIN: Yes, twanty years ago - the same rotten
place-
426. BI: Tyve år siden - det var da mærkeligt-
427. FY: Husk, hvad Maren fortalte-
428. CAPTAIN: He was just like you-
429. BI: Han snakker om een, der ligner Tom-
430. FY: Hvad siger Maren-
431. MAREN: Tom-
432. CAPTAIN: Drowned with wife and child-
433. TOM: Nu skal De se, hvad vi har herinde-
434. MAREN: Nej, Tom - nej-
435. TOM: Jo mor, jeg må da lige vise ham-
436. MAREN: Nej - nej - Tom - nej - nej-
437. BI: Hvis det nu er fra det samme skib-
438. TOM: Se her, den fandt mor, dengang englæn-
deron forliste-
439. CAPTAIN: I was the only one who was saved-
440. BI: Han var den eneste, der blev reddet-
441. MAREN: Nej - nej -
-
nej, jeg fandt den på stranden for
tyve år siden-
442. BI: Vi må-
443. FY: Tyss-
444. BI: Vi må gøre noget- vi må snakke med kaptaj-
nen alene -
445. TOM: Nej mor, hvad er der - kom her og hjælp
mig-

I HAVSTOKKEN.

446. FY: Kom nu, vi skal skynde os-
447. Bf: Ja, ja, så giv mig dog et nap-
448. FY: Vi har ikke tid til det pjat - skynd dig nu-
449. BI: Tag det roligt, vi skal da ikke ro hele vejen til England-
450. FY: Nej, men vi skal skynde os - kaptajnen venter på os-

I HYTTEN.

451. FISKER: Hvor kan de dog være - deres båd er væk - vi må frygte det værste.
452. B. FISKER: Ja, det må vi - det var værst det med spøgeriet-
453. KONEN: Ja, bare de ikke har taget dem-
454. NAREN: Det er spøgelserne - det er deres havn - deres havn -

KROSTUEI.

455. TOM: Jeg ville bare spørge, om Birte ikke må have lov til at gå hjem og se til mor, mens jeg er ude-
456. VERTEN: Hvorfor det - hvad nu - hvorfor-
457. TOM: Jeg ville bare spørge, om Birte ikke måtte have lov til at se til mor, mens jeg er på søn - hun er blevet så underlig-
458. SØREN BAK: Birte skal ikke være tjenestepige for jer - at du ved det - Birte er min kæreste-
459. TOM: Birte er ikke din kæreste-
460. SØREN BAK: Hov, hov, hvad siger du - hvad siger du knægt - hvad -
461. TOM: Birte bliver - Birte bliver aldrig din -
462. SØREN BAK: Kan du så komme ud - skal du komme her og lave ballade - bare ud med dig-

463. BIRTE: Nej, Tom, nej - åh tag nu ikke
for hårdt fat - han har jo ikke
gjort noget - han har jo ikke gjort
noget - nu må du - nå, ja, ja-

KYSTEN MED FLYVEMASKINE.

464. LADY: Oh, no, I don't think I can manage
that-

465. BI: Come hier - aj sjal ordne that -
you can come hier-

466. LADY: Please-

467. BI: Wi skal up den vaj - hused ligger den
vaj - come hier-

468. FY: Diese vägen - come - this way - to
your venster - left -

469. BORD: Thank you - thank you -

MARENS STUE.

470. MAREN: Åh nej - åh nej-

471. FY: Hellow-

472. BI: Hellow - hier vi ar -

473. FY: Hier wi are-

474. BI: Her er vi -

475. FY & BI: Det er bare os - det er Toms bedste-
fader og bedstemoder- som vi har hentet-

476. MAREN: Velkommen hertil -

477. BI: Det er Maren, som har passet Tom-

478. LADY: How are yoy my dear-

479. LORD: How do you do-

480. FY & BI: Dem har vi hentet i England - det har
vi-

481. MAREN: Tom er ude i brændehuset-

482. FY & BI: Storartet, så henter vi ham-

483. MAREN: Nu tager I vel ham fra mig-

484. FY: Her er han-

485. LORD: My boy-

486. BI: Ja, det er boysen-

487. FY: Ja-

488. TOM: Hvem er det der-
489. FY & BI: Det er din bedstefar og bedstemor-
490. LADY: Isn't he just like his father-
491. LORD: Yes dear-
492. FY & BI: Hun sier du ligner hendes søn - det
gør hun -
493. LORD: I am your grandfather, my boy-
494. TOM: Mor-
495. MAREN: Jeg er ikke din mor-
496. TOM: Mor - hvad mener du-
497. MAREN: Jeg er ikke-
498. TOM: Hvad er det du siger -
499. MAREN: Nej, jeg er ikke -
500. TOM: Hvad betyder det her-
501. FY & BI: Din far druknede på en rejse fra England
og derfor har vi været i London og hente
din bedstefar og bedstemor-
502. LADY: Would'nt you like to come with us
to England-

KROSTUEN.

503. HELLIG-SØREN: Har I hørt det - har I hørt det - Maren
dreng er et barnebarn fra England - ja
det er så sandt så sandt, de er kommet
med luftballon - de er baroner allesammen
- og har penge som græs - de er kommen
lige fra London af - allesammen -
det er så sandt så sandt, ja tank jer
hvilken lykke for vor lille verden -
jeg stod selv og så, da luftballonen
kom - vi bliver måske rige allesammen -
hvis I ikke tror, hvad jeg siger,
kan I gå ned til stranden og se luftbal-
lonen - tank, nu skal han minsal til
England og være baron - jamen er det da
ikke en ære for os allesammen - hvor er
skæbnens veje dog mransagelige det var
som himlen åbnede sig, da luftballonen
kom -

504. BIRTE: Ja, det er en stor lykke - for ham-
505. KROKONEN: En stor lykke for os alle-
506. SØREN BAK: Nå, nu er frøkenen ikke så stor på den mere-
507. BIRTE: Han kan rejse eller blive - hvad kommer det mig ved - nu kan I have det så godt allesammen-
508. KROKONEN: Birte - hvor går du hen -
509. HELDIG-SØREN: Det betyder ikke noget, hun var så oprevet-
510. SØREN BAK: Lad mig bare være fri-
511. HELDIG-SØREN: Ja, ja, godt ord igen - jam- der har vi jo hr. baronbarnet - til lykke og vel-signelse hr. baron-
512. TOM: Er Birte ikke her -
513. VÆRTEN: Hvorfor det - hvorfor det - hvad nu-
514. KROKONEN: Næ, næ, Birte er - ah-
515. SØREN BAK: Må jeg have lov til at fortælle dig, hvad hun sagde, hun sagde, at du kunne ryge og rejse - hun var ligeglad - haha-
516. TOM: Ligeglad - var hun ligeglad-
517. HELDIG-SØREN: Ja, jeg tror nok, at hun er gået ud i klitterne - ja-
518. TOM: Tak-
519. SØREN BAK: ha - ha -

I KLITTERNE.

520. TOM: Birte - Birte - Birte -
- er det sandt du har sagt du er ligeglad om jeg rejser eller ej - jeg troede, at vi var forlovede - vito-
521. BIRTE: Ja-
522. TOM: Så var det altså løgn, hvad Søren Bak sagde-
523. BIRTE: Jamen, du ville jo rejse-
524. TOM: Nej, jeg vil netop ikke rejse - Birte - jeg bliver-
525. BIRTE: Nej nej -
526. TOM: Jo jo Birte -

527. BIRTE: Nej, du skal rejse-
528. TOM: Jamen, Birte-
529. BIRTE: Du skal rejse, jeg hørte det jo alt-sammen-
530. TOM: Jamen os to, Birte, vi hører jo sammen-
531. BIRTE: Du skal rejse Tom-
532. TOM: Jamen, du da godt, at jeg-
- her lige her - hvis jeg rejser
533. BIRTE: Du må rejse Tom-
534. TOM: - så tager jeg dig med -
535. BIRTE: Mig med -
536. TOM: Ja, Birte kom nu med, jeg vil have,
at de skal se dig - de skal se dig -
kom med hen til sognefogden - ja Birte,
kom nu med, jeg vil have, at de skal se
dig - de skal se dig -
537. BIRTE: Mig-
538. TOM: Kom nu med - ja, Birte, kom nu med, jeg
vil have, at de skal se dig - kom med
hen til sognefogden - kom -
539. BIRTE: Jamen, så må jeg have min nye søndagskjo-
le på -
540. TOM: Nej - Birte - nej-

R U L L E 7.

SOGNEFOGDENS STUE.

527. TOM: Godaften-
528. LORD: Who's that now-
529. TOM: Jeg er kommet for at sige, at jeg bliver
hos dem, jeg holder af- jeg rejser
ikke - jeg vil hellere blive her - jeg
har tænkt meget over det - jeg vil
blive -
530. BI: Bliver du-
531. TOM: Ja-
532. BI: Jamen, du skal da rejse - ikke osse
Birte-
533. BIRTE: Jeg - jeg har sagt han skal rejse,
men han vil ikke-

534. FY & BI: Jamen, er du ikke klar over, hvad
det drejer sig om mand - du må ikke
løbe fra det hele - du skal jo bare over
og have fat i gysserne - så kan du jo
altid komme tilbagehertil -
535. LADY: Won't he come-
536. LORD: No-
537. FY & BI: He will not rejse - he will not come with you
538. BI: He wil not rejse-
539. LORD: Oh, dear me-
540. FY: Bessssssss-
541. BI: Vi må oversætte - ellers går det
galt-
542. FY: Ja ja ja -
543. BI: Do you cud take the littel girl med
to London-
544. FY: To London -
den unge pige-
545. BI: The jung girl-
yes-
546. LADY: Oh, I understand now - my dear let us
talk to her - come on -
won't you come my dear-
547. LORD: Yes, won't you come with us my dear - yes
I think so - won't you -
548. VÆRTEN: Hvad foregår her-
549. FY: Come here - come here - that is the littel
girls father-
550. BI: Yes - det er pigens far - der böse mann
551. LORD: Oh-
552. FY & BI: Du forstår, hun skal med Tom over og
giftes i London-
553. VÆRTEN: Ja, undskyld, det er et meget smukt tilbud,
men jeg har givet mit ord til en anden -
og her på egnen plejer vi at holde ord -
kom her Birto - undskyld - farvel-
554. BIRTE: Farvel Tom-
555. VÆRTEN: Hvad er det for noget - kan I gå tilside
så jeg kan komme ud, lad mig komme ud -
flyt jer - nå-

556. FY: Ja, så er det hele edelagt-
557. BI: Al det mas man har haft - at du ikke skammer dig - skvadderhoved -
558. LADY: Is this really your last word, my boy-
559. TOM: Ja, jeg kan ikke rejse - slet ikke nu-

I KLITTERNE.

560. BI: Nej, hvor ser det ud-
561. FY: Det er forsemt-
562. BI: Der er hul i taget-
563. FY: Vi kan ikke være bekendt at bo der mere-
der kommer nogen-
564. BI: Hvem mon det er-
565. FISKEK: Der kommer han ude-
566. SØREN BAK: Vi må altså være klar i aften - ikke sandt-
567. FISKEK: Ja, vi skulle jo gerne have alt spritten i land-
568. SØREN BAK: Du giver besked til de andre - or du med-
569. FISKEK: Jeg har dem klar allesammen-
570. FY: Det er jo Søren Bak-
571. BI: Ja, det er -
572. SØREN BAK: Allright - altså klokken tolv, på det sædvanlige sted-
573. FISKEK: Ja, jeg sørger for signalot-
574. BI: Hvis vi giver besked til tolderne, så kan de fange Søren Bak og så kan Tom få Birte - av mand - lad os få fat i tolderne-
575. TOLDEREN: Klokken er tolv nu-
576. KONTROLLØREN: Så starter vi-
577. TOLDEREN: Javel-
578. KONTROLLØREN: Efter dem - den er god nok - det er sprit-
579. SØREN BAK: Tag dig i agt-
580. KONTROLLØREN: Men Søren Bak dog-
581. SØREN BAK: Jamen, det er jo det rene overfald-
582. HELLIG-SØREN: Åh tilgiv mig - åh, tilgiv mi-

583. BI: Vi skal nok tilgi dig - bagefter-
584. KONTROLLØREN: Seså, Søren Bak, så fik vi dem,
nu er spillet ude - spøgeriet er opklaret
hr.fiskehandler-
- nå, der har vi Hellig-Søren-
585. HELDIG-SØREN: Jeg angrex, hr. toldkontrollør -
jog angrer-
586. FY & BI: Det er bare os - det havde du nok ikke
ventet - tak for sidst-
587. SØREN BAK: Her nu her svigerfar - du kan vel nok
forstå, at det hele beror på en mis-
forståelse - jeg har ikke haft mere med
det at gøre, end du har -
588. VERTEN: Hold din kæft - din - slubbort-
589. SØREN BAK: Men svigerfar-
590. VERTEN: Her nu her allesammen - den mand der -
har jeg antaget for en ærlig mand,
og nu tager jeg for første gang
mit ord tilbage og giver det til en
anden -
Tom, kom herhen-
-
det er godt min dreng - følg med-

PÅ DAMPEREN.

591. FY: Hvad griner De af, min herre-
592. BI: Var der noget-
593. FY: Hvad griner De af -
594. BI: Se se - det var bedre-
595. BIRTE: Tom, se mågerne - jeg føler mig så
fri som en fugl - så lykkelig -
mon Tom dog -
596. LORD: Læk my dear - how happy they are -
597. FY & BI: Ønsker fru en promenadetur - det
havde fru Maren nok ikke ventet-

SLUT PÅ FILMEN.

A/S PALLADIUM, Copenhagen

present

25. A T T H E N O R T H S E A

=====

(Vester Vov-Vov)

Directed by Lau Lauritzen.

The cast:

Willing, the innkeeper	Jørgen Lund
Mrs. Willing	Kate Fabian
Birte, their daughter	Karin Nellemose
Old Maren	Petrine Sonne
Tom, her son	Erling Schrøder
Søren Bak, the fish-buyer.	Karl Jørgensen
Tom's grandmother	Emma Wiehe
Tom's grandfather	Viggo Wiehe
St Søren	Chr. Schrøder
LONG	Carl Schenstrøm
SHORT	Harald Madsen

1. "Hello everybody."

2. "Hello old boy."

3. "Well, where is your daughter?"

4. "She'll be back in a minute."

5. "Look, he can make the missis smile!"
6. "By Jove, this is more than I can do!"
7. "Mind your own business!"
8. "A shrew, that's what she is!"
9. "There is St Søren!"
10. "Come on in and have a drink with us."
11. "Good morning. God's peace be in this room."
12. "Here you are."
13. "Thank you."
14. "Would you like a glass of liquor?"

15. "Oh no, I never touch spirits."

16. "You're going to, now! Cheerio!"

17. "A little one, eh?"

18. "Oh, you frightened me."

19. "Did I frighten you, little Birte? What is that?"

20. "These are gull eggs. Would you like to have them?"

21. "They are fine!"

22. "I must go now."

23. "Are you going? Why do you have to go, Birte? At least we could go together."

24. "Good-bye."

25. "Good-bye, good-bye Birte."

26. "Where have you been?"

27. "I have been in the dunes."

28. "Good morning, little Birte. Well, did you take a walk in the dunes and bask in the sun, did you? Now, little Birte, won't you give me a smile? Smile, will you? If you knew how pretty you look when you're smiling, I'm sure you would smile all the time."

29. "Excuse me."

30. "What a lot of water!"

31. "There's an inundation here."

32. "You know what? It's not easy to fish here."

33. "No, it isn't, with all that water."

34. "Maybe we can get fishing-rods here."

35. "Hold this."

36. "Like that."

37. "I'm afraid this is no good at all, we must have a boat."

38. "Hello."

39. "Good morning."

40. "How much does a boat cost, the little one over there?"

41. "Do you want to buy a boat?"

42. "To fish."

43. "We're only fishing small ones."

44. "Let's have a look at the boat."

45. "Here you are."

46. "Here you are, after you."

47. "That is the one; you'd better ask my mother if you may borrow it."

48. "Sure, you may borrow it."

49. "Thank you."

50. "Look at those wonderful boards there."

51. "Yes, we could build a whole house with them, I'm sure."

52. "Build a house! What does Mother say?"

53. "Go on, I don't mind."

54. "There, look! What do you think, it's a suitable length, isn't it?"

55. "Well, yes, but if we assemble the boards, the house will be too small then! Now, I'll show you."

56. "See?"

57. "May I?"

58. "Smart! Isn't it?"

59. "Take it, will you?"

60. "All right."

61. "Go on!"

62. "What a bore!"

63. "Here you are."

64. "Let's make some fun of them."

65. "How queer to have your feet under your own table."

66. "Good morning, may we come in?"

67. "Good morning."

68. "Oh, you're having your meal! I am a fish-buyer, you see,
and I'd like to buy all the fish you can get."

69. "How much do you pay for it?"

70. "25 øre a pound. A good price, isn't it?"

71. "Is that an agreement then? I'll buy all your catch."

72. "Good-bye."

73. "Good-bye. Have a good catch!"

74. "That's fine!"

75. "Funny chaps, aren't they?"

76. "Well, good-bye old boy, good-bye!"

77. "I don't like their living here. I suppose we could frighten them a bit."

78. "25 are a pound, that is 25 crowns per 100 pounds.
That's 100 crowns per day then, if we catch 400 pounds."

79. "Now all we've got to do is to catch them!"

80. "Oh well, I don't believe in your ghost stories."

81. "How do you think your father has become like that? He did not believe in them either, until he met them."

82. "Oh, nonsense."

83. "You should not be so incredulous."

84. "Here they are with the coffin."

85. "Lord! Lord!"

86. "Oh, what shall we do?"

87. "I saw it myself; four spectres with a big coffin! You can see for yourself!"

88. "I'll go with you, Maren. I'll see you home. Now come along."

89. "I can't do anything about it."

90. "Oh no, I'm losing my balance."

91. "You'll never fish anything if you do it that way."

92. "Don't hit me, I did not do anything."

93. "Stop standing in the way."

94. "Stop standing in the way."

95. "Stop hitting me!"

96. "Stop splashing, I said!"

97. "I have a bite."

98. "So have I."

99. "You did it purposely!"

100. "No, I didn't."

101. "Yes, you did."

102. "Here it is!"

103. "there's a bite, there's a bite!"

104. "What a mess such a one can make! It's 400 pounds at a time!"

105. "Oh no, don't!"

106. "It'll drag us down!"

107. "Well, it's not easy to be a fisherman."

108. "Well, look, there is the boat!"

109. "There's a draught in here anyway."

110. "It's as if it were a little bit warmer now."

111. "Yes, it's quite nice here."

112. "The house! The house!"

113. "The house is gone! It was here before! Where can it be?"

114. "There it is."

115. "Come on, let's start."

116. "All right."

117. "It's your fault, you long frame, you're pushing too hard."

118. "You've got rather vulgar since you have become a fisherman."

119. "Now don't be so conceited."

120. "Higher! Higher!"

121. "No, I can't any more."

122. "Well, let me then."

123. "Oh no, let me."

124. "Oh, oh! You're treading on me! Hey! Hey!"

125. "I can't hold it. Don't do that!"

126. "Oh, oh!"

127. "Now, take it easy."

128. "I'll try to find a stick. Here it is. Steady!"

129. "Oh no, don't do that!"

130. "Now, let me do that for you."

131. "Now, don't be so stupid. Let's put the beds back."

132. "Are you going to stand there long?"

133. "It's to hold that bloody house."

134. "I want to get some sleep. Good night."

135. "Sleep well!"

136. "I want to get out!"

137. "This way! Through the chimney."

138. "Are you crazy!?"

139. "Oh!"

140. "Why are you pushing me down there?"

141. "I did not do anything. Leave me alone!"

142. "Oh!"

143. "Lanky spook!"

144. "Sorry."

145. "Well, look out."

146. "Good evening, good evening, how are you? You may be sure that many ladies are delighted about your coming. Go on! The music is going to play in a few minutes."

147. "I like you so much."

148. "Birte, Birte!"

149. "It's grand. Bravo!"

150. "Will you move!"

151. "What did you say?"

152. "Now, I'd like to have a talk with you! I don't want you to run after my fiancée any longer."

153. "She is not your fiancée."

154. "I beg your pardon?"

155. "She can't stand you."

156. "Good night, sleep well!"

157. "Where is he?"

158. "He is over there."

159. "Ladies and Gentlemen! Now, I'd like to say a few words and make a speech for good old Maren - all I want to say is that Maren is the nicest woman I have ever known, and Maren's living-room is the cosiest I have ever been in - and then I just want to say - we are much indebted to old Maren. Thank you Maren!"

160. "You need not be sorry about it, he did not intend to embarrass you. He means every single word he said."

161. "And now three cheers for old Maren!"

162. "Hurrah! Hurrah! Hurrah!"

163. "Well, you seem to enjoy yourselves!"

164. "Yes, we're having a wonderful time!"

165. "Didn't I once for all tell you to keep away from Maren and her lad? Do you hear me? Come here, you wench. And you Maren, you ought to be ashamed of yourself!"

166. "What are you blaming me and my son for?"

167. "Your son! He is no more your son than I am. I'll show you!"

168. "Don't cry mother. Mother, do you hear me?"

169. "Good-bye."

170. "Oh no!"

171. "But mother, mother don't."

172. "Can't you shut that door? Can't you?"

173. "Do it yourself!"

174. "Is that the way you answer me? Will you please shut that door!"

175. "How nice of you! Now I have had enough! I am being ordered about all the day long."

176. "Tell me, what is that? What? Well!"

177. "It's me. Let me in. Oh, let me come in."

178. "I'll open."

179. "What is it, Maren?"

180. "I have got something to tell you. To-night - it's coming!"

181. "What is coming?"

182. "Just as on that night, 20 years ago, the night the English ship sank and I found the little one on the foreshore - and now it's exactly the same as at that time - exactly! Now I'm so afraid, so afraid of losing him, and I can't free myself from that sensation at all."

183. "Look, how funny!"

184. "You'll catch your death!"

185. "Good evening."

186. "Just a minute. Come in."

187. "Why are you going? Come in!"

188. "It was a living ghost. I have never seen anything so odd. - What's the matter with him?"

189. "Did you see the bugbear? Now don't be afraid, I am here with you."

190. "But mother, why didn't you stay home?"

191. "Oh, my boy! Did you see the ghost?"

192. "There's no ghost."

193. "I gave him a sound thrashing! Well, look at him! He is afraid of ghosts! Now, pull yourself together!"

194. "Come along mother."

195. "All right."

196. "Good night."

197. "Shame on you! When we're having visitors!"

198. "A big ship has run on the sandbank."

(A lifeboat is of no use when the sea runs high. It's better to try to get in touch with the rocket apparatus).

199. "Cursed coast! It is the second time I have been wrecked here."

200. "Is it really?"

201. "Yes. Exactly the same thing happened 20 years ago."

202. "Now, look what we have got here . Look, look!
My mother found it when the English ship was wrecked."

203. "I found it one morning on the shore 20 years ago."

204. "I was the only one who was saved."

205. "Did you hear that mother? He was the only one who was saved. -
He was the only one!"

206. "I heard."

207. "What is that? Come and help me."

208. (A very strange thing was that Long and Short had disappeared from the region).

209. "They can't be drowned, their boat is there."

210. "The funeral! The funeral!"

211. "Maren."

212. "They died! Their vengeance! Their vengeance!"

213. "I just wanted to ask whether Birte might come and see my mother while I am at sea . She is so strange!"

214. "My fiancée is not going to be your domestic."

215. "She is not your fiancée."

216. "What did you say, young man!?"

217. "What are you quarrelling for? Get out of here!"

218. "Come here."

219. "All right!"

220. "Let me be!"

221. "We'll sure know the way. The house is there. Now come along."

222. "This way. This is the place."

223. "It's us. And this is our grandmother and grandfather!"

224. "How are you, my dear?"

225. "Here he is. That is the boy."

226. "Who are they?"

227. "Grandmother and grandfather."

228. "Like his father."

229. "Yes, yes!"

230. "She says, he looks like her son."

231. "I am your grandfather, my boy."

232. "And I am your grandmother. Would you like to come with us to England and stay with us for ever?"

233. "Mother!"

234. "I am not your mother."

235. "What are you talking about."

236. "It's your grandfather and grandmother."

237. "That is quite right."

238. "Maren's boy is the son of a baron from England. It's true, it's quite true. They are barons all of them. It is true you know, quite true! Yes, what did you say? Now he is going to England to be a baron too. How strange can destiny sometimes be!"

239. "Yes, we are so happy about it."

240. "Well, now, you Miss are not so mighty any more!"

241. "He can leave or stay."

242. "Really!"

243. "Here is the child of a baron. Congratulations and blessing, Mr. Baron!"

244. "Where is Birte?"

245. "Do you want to know what she said? She said you could go to hell, that she did not care!"

246. "I believe she's in the dunes."

247. "Birte, Birte!"

248. "Is it true that you said you did not care whether I go or not?"

249. "Yes I did, you want to go anyway."

250. "No, I don't want to go. Birte, I'm staying."

251. "No, no, you must go. You must go."

252. "Come here. We must go. I'll take you along."

253. "Take me along?"

254. "Come along, come!"

255. "Well then I'll put on my new Sunday dress."

256. "Yes."

257. "I have come to tell you that I'm staying with you."

258. "Are you staying?"

259. "I told him he should go but he won't."

260. "Won't he come?"

261. "No."

262. "You can always come back."

263. "Well, I said I'd rather stay here."

264. "He does not want to come."

265. "Why won't he come? Let me talk to him."

266. "My dear boy, we'd like you to come with us."

267. "The young girl must come too."

268. "Oh, I understand now. My dear, let's talk to her."

269. "Won't you come with us too, my dear?"

270. "Yes, the young girl, the young girl. Come here, come here."

271. "She's going to get married in London, you know."

272. "Hello. Well, I must say, this is a very nice offer, however I have given my word to another man already and here, we always keep our word. Good-bye."

273. "Well now, everything is spoilt. after all that trouble. It's all your fault, you ass!"

274. "Is that your last word, my boy?"

275. "I can't leave."

276. "How terrible it looks!"

277. "Yes, and look at the roof! We can't live in there any more."

278. "Somebody is coming. Let's hide in the house."

279. "Yes, there he comes."

280. "Well then, you'll be ready to-night. Won't you?"

281. "I will."

282. "You can inform the others."

283. "Well, 12 o'clock, usual place."

284. "All right."

285. "And if we call the customs this evening, then you'll see the coup we're going to pull off, a great coup!"

286. "Now, we've caught them."

287. "Come on here."

288. "That's right, come on. Don't worry, I'll handle you two."

289. "Mr. Commissioner!"

290. "Oh, forgive me. Forgive me."

291. "We can always forgive you afterwards."

292. "Well, Mr. Commissioner, have we caught you!? The game is up, Mr. Commissioner."

293. "Well, St Søren, is that so?"

294. "I'm so sorry, Officer, so sorry."

295. "It's only us."

296. "You did not expect that, did you?"

297. "Father-in-law, I tell you that the whole thing is a misunderstanding."

298. "Scoundrel!"

299. "What did you say?"

300. "I thought that man was honest! Now, for the first time I withdraw my word - and give it to another man."

301. "Father-in-law!"

302. "It's all right, my boy, come along."

303. "Would you like to make a promenade, Madam?"

Produced
1927

A/S PALLADIUM
1, Vesterbrogade
Copenhagen.

No. 25 Long and Short
 in

"AT THE NORTH SEA"
(Vester Vov-Vov)

We are now at the North Sea, a roaring sea where the fishermen have to struggle for making their bread. At the inn we meet Jens Willing, the honest innkeeper, and his wife. Among the regular guests is Søren Bak, the fish buyer, also called "The commissioner", a man of great influence in the fishing village. Søren Bak has been particularly interested in the innkeeper's daughter, the lovely fair-haired Birthe, for a long time, and her parents are very proud about that as they think he is an excellent match for her. However, Birthe does not like "the commissioner" at all, but she likes very much a young fisherman, Tom, the son of Old Maren who is living in a cottage by the shore. The two young people often meet in the dunes and Tom is very happy the day he knows for sure that she loves him.

Long and Short have just arrived at the place and try their hand at fishing. They soon make friends with Old Maren and Tom who lend them a jolly-boat and give them some drift-wood so that they can build themselves a small house. But fishing in the North Sea causes them quite a lot of disappointments and they soon find out that life by the North Sea is far from being easy. Saturday night there is a dance. None of the girls feel like dancing with them at first, but after Long and Short have danced a refined Charleston they become very popular with the ladies which highly annoys Søren Bak. His indignation becomes even greater when he sees how kind Birthe is towards Tom and after the ball he revenges by attacking the young fisherman. Long and Short come to the rescue of their friend and in a twinkling the arrogant "commissioner" is subdued.

A few days later Maren's birthday is celebrated. Birthe and our two friends are invited to the old woman's house. They are having a very enjoyable time, but suddenly the innkeeper and Søren Bak arrive to fetch Birthe. Willing is angry to find out about his daughter's friendship with Maren and her boy. He insults Maren and declares that Tom is not her son!

("At the North Sea" continued)

The same night strange things happen. Old Maren visits Long and Short. She is afraid and confides them that Tom is, in fact, her foster-child. Twenty years ago he had drifted ashore from an English steamer which was wrecked. The little boy was the only survivor. She had taken care of him, he had grown up as her son and now she was afraid to lose him. While she is talking a cadaverous face appears at the window. Only Short keeps his composure; he runs out and chases the horrible ghost. During the night a ship runs on a sand-bank. Thanks to a heroic rescue-work the crew is saved. The foreign captain comes to Maren's house and tells his ship had been wrecked at the same place twenty years ago. He is surprised to see that Tom looks like one of the passengers of the first wrecked ship, that man, he says, had been drowned as well as his wife and child....

Shortly after the foreign captain leaves and at the same time Long and Short disappear. The fishermen believe that the two nice fellows have been the victims of the frightful ghosts who are unceasingly wandering on this coast. At the inn Søren Bak behaves as if he already were Mr. Willing's son-in-law. As to poor Birthe, she has been forbidden to talk to Tom.

However, one day a strange bird is seen flying over the sea. It goes down on the water and it proves to be an aircraft carrying our two friends and a distinguished elderly couple. Long and Short had travelled to England with the captain and over there they had succeeded in finding Tom's grand-parents. Now the old couple would like to take Tom and Birthe back to England but the innkeeper opposes to Birthe going along with them. He has given his word to Søren Bak and he intends to keep it! Tom and Birthe are unhappy and the grand-parents are very sorry, but Mr. Willing is inexorable. Once more, Long and Short have to settle the question. Thanks to them Søren Bak is unveiled, in a rather dramatic way, as being a mean liquor-smuggler.

The innkeeper gives then his consent to the young couple - and Tom and Birthe leave for England!

*Teil
Opfer*

Nr.25 "AM NORDSEESTRAND"

(Vester Vov-Vov)

Regie: Lau Lauritzen

Die Personen:

Willing, Gastwirt.....Jörgen Lund
Frau Willing.....Kate Fabian
Birthe, ihre Tochter.....Karin Nellemose
die alte Maren.....Petrine Sonne
Tom, ihr Sohn.....Erling Schroeder
Sören Bak, Fischaukäufer.....Karl Jørgensen
Toms Grossmutter.....Emma Wiehe
Toms Grossvater.....Viggo Wiehe
Der fromme Sören.....Chr.Schröder

PAT.....Carl Schenström

PATACHON.....Harald Madsen

1. "Guten Tag, alle miteinander!"
2. "Guten Tag, du Alte!"
3. "Na, wo haben Sie die Tochter?"
4. "Sie kommt gleich."
5. "Der versteht es, Muttern zum Lächeln zu bringen!"
6. "Das ist mehr, als ich kann. Nicht wahr, Mutter?"
7. "Scher' dich um deine eigenen Sachen!"
8. "Sie ist krass, nicht wahr?"
9. "Da haben wir den "frommen Sören"!"
10. "Komm herein - und trink einen Tropfen mit!"
11. "Guten Tag und grüss Gott!"
12. "Bitte schön!"
13. "Besten Dank!"
14. "Willst du nicht ein wenig?"
15. "Nein, nein, ich geniesse niemals Spirituosen."
16. "Na, Prosit! Prosit!"

17. "Noch einen Tropfen, nicht wahr?"
18. "Oh, du hast mich erschreckt!"
19. "Hab' ich dich erschreckt, Birthe? Was hast du da?"
20. "Es sind Möveneier. Willst du welche haben?"
21. "Wie sind sie hübsch!"
22. "Ich muss gehen."
23. "Musst du gehen? Weshalb willst du gehen, Birthe?
Wir können doch zusammen gehen!"
24. "Auf Wiedersehen!"
25. "Auf Wiedersehen, Birthe!"
26. "Wo bist du gewesen?"
27. "Ich war in den Dünen."
28. "Guten Tag, Birthe! Na, Sie sind in den Dünen spazieren-
gegangen im Sonnenschein. Lächeln Sie mir doch ein wenig zu!
Ach - bitte - lächeln Sie! Wenn Sie wüssten, wie hübsch es
Ihnen steht, zu lächeln, würden Sie immer lächeln!"
29. "Ja, entschuldigen Sie!"
30. "Was für eine Menge Wasser."
31. "Hier ist Überschwemmung."
32. "Weisst du was? Es ist nicht leicht, hier zu fischen!"
33. "Nein, es ist zu viel Wasser."
34. "Wir können vielleicht dort Angelruten bekommen."
35. "Halte den mal."
36. "So."
37. "Das taugt nicht. Wir müssen ein Boot haben!"
38. "Wohl bekomm's!"
39. "Guten Tag."
40. "Was kostet das Boot, das kleine, das da draussen liegt?"
41. "Wollen Sie ein Boot kaufen?"
42. "Um damit zu fischen."
43. "Wir fischen nur so ganz kleine Fische!"
44. "Lass uns hinausgehen und das Boot ansehen."

45. "Bitte!"
46. "Bitte schön - zuerst die Damen!"
47. "Es ist dieses hier. Ihr müsst lieber die Mutter fragen, ob ihr es mieten dürft!"
48. "Das dürft ihr gern mieten."
49. "Danke!"
50. "Was für schöne Bretter da liegen!"
51. "Daraus könnte man sich ein ganzes Haus bauen."
52. "Ein Haus bauen! Was sagt die Mutter?"
53. "Das dürft ihr gern meinetwegen!"
54. "Siehe her! Nicht wahr - du - es passt mit dem Abstand, nicht wahr?"
55. "Na ja! Aber wenn man die Bretter so zusammensetzt, wird das Haus viel zu klein. Nun sieh mich an!"
56. "Sieh!"
57. "Darf ich?"
58. "Fesch! Nicht wahr?"
59. "Nimm den, bitte!"
60. "Ja - ja."
61. "Fahr fort damit!"
62. "Eingebildeter Affe!"
63. "Bitte."
64. "Wir wollen etwas Spass damit machen!"
65. "Es ist ein komisches Gefühl, am eigenen Tisch zu sitzen!"
66. "Guten Tag, dürfen wir hineinkommen?"
67. "Guten Tag!"
68. "Na - ihr seid beim Essen! Seht ihr, ich bin Fischkäufer, und ich will gern alle Fische kaufen, die ihr fangt!"
69. "Wieviel wollen Sie geben?"
70. "25 Öre per Pfund! Ein guter Preis, nicht wahr?"
71. "Sind wir dann einig? Ich kaufe alles, was ihr fangt!"

72. "Auf Wiedersehen!"
73. "Auf Wiedersehen und guten Fang!"
74. "Das ist aber fein!"
75. "Das sind zwei drollige Gesellen!"
76. "Auf Wiedersehen, du Alter, auf Wiedersehen!"
77. "Es gefällt mir übrigens nicht, die Leute hier zu haben. Man könnte sie gelegentlich etwas bange machen!"
78. "25 Öre per Pfund, dass will sagen 25 Kronen für 100 Pfund. Das will also sagen 100 Kronen per Tag, wenn wir 400 Pfund fangen!"
79. "Nun gilt es ja nur, sie zu fangen!"
80. "Ach was, ich glaube nicht an eure Gespenstergeschichten!"
81. "Wie meinst du, dass dein Vater sonst so geworden ist?"
82. "Ach, Unsinn!"
83. "Du sollst nicht so ungläubig sein."
84. "Da sind sie mit dem Sarg."
85. "Jesus Maria!"
86. "Ach, was sollen wir tun?"
87. "Ich sah selbst vier Gespenster mit einem grossen Sarg. Ja, du kannst selbst sehen!"
88. "Ich werde dich schon begleiten, Maren. Ich bringe dich nach Hause. Komm nur!"
89. "Ich kann nichts dafür!"
90. "Ich kann nicht das Gleichgewicht halten."
91. "Du lernst niemals fischen, so wie du es anfängst!"
92. "Lass' das Schlagen sein, ich tue ja nichts!"
93. "Sitz nicht immer im Wege!"
94. "Sitz nicht im Wege!"
95. "Lass das Schlagen sein!"
96. "Lass das Spritzen sein, sage ich!"
97. "Es hat angebissen."

98. "Bei mir auch."
99. "Das hast du mit Willen getan!"
100. "Nein."
101. "Ja - ja!"
102. "Da ist er."
103. "Es hat angebissen, es hat angebissen!"
104. "Wie so einer doch zappeln kann! Das sind sicher 400 Pfund auf einmal!"
105. "Ach nein, lass das sein!"
106. "Er zieht uns mit hinunter!"
107. "Wie ist es schwer, Fischer zu sein!"
108. "Nein - sieh mal, das Boot!"
109. "Es zieht hier aber!"
110. "Jetzt ist es etwas wärmer geworden."
111. "Ja - hier ist es recht gemütlich!"
112. "Das Haus! Das Haus!"
113. "Das Haus ist weg! Es war hier doch früher! Wo ist es geblieben?"
114. "Da ist es!"
115. "Komm nun und lass uns anfassen!"
116. "Ja."
117. "Du bist es, du langes Register, du schiebst so stark!"
118. "Du hast dir ein unfeines Benehmen zugelegt, seitdem du Fischer geworden bist!"
119. "Stell dich nicht so an!"
120. "Höher! Höher!"
121. "Nein, nun kann ich nicht mehr!"
122. "Dann lass mich dran."
123. "Ach nein, lass mich!"
124. "Au - au - lass das Treten sein! Oh - oh!"
125. "Ich kann nicht festhalten. Lass das sein."
126. "Au - au!"

127. "Nun - nur ruhig!"
128. "Ich will versuchen, eine Stange zu finden. Hier ist sie. Nur ruhig!"
129. "Au - nein - lass das!"
130. "Nun werde ich das schon für dich deichseln!"
131. "Stell dich nicht so an! Lass uns die Betten auf ihren Platz stellen."
132. "Muss du da hängen?"
133. "Es ist um das dumme Haus festzuhalten!"
134. "Ich will schlafen. Gute Nacht!"
135. "Ich will hinaus."
136. (Fällt aus.)
137. "Diesen Weg. Durch den Schornstein."
138. "Bist du verrückt?"
139. "Au!"
140. "Weshalb puffst du mich da hinunter?"
141. "Ich tue ja nichts. Lass mich zufrieden!"
142. "Au!"
143. "Langes Register!"
144. "Verzeihung!"
145. "Sieh dich doch vor!"
146. "Guten Tag, guten Tag, wie geht es Ihnen?"
Seien Sie versichert, es gibt viele Damen, die sich auf Ihre Ankunft freuen! Nur los, die Musik fängt gleich an!"
147. "Ich hab' dich so gern!"
148. "Birthe - Birthe!"
149. "Das war grossartig. Bravo!"
150. "Geh weg da!"
151. "Was sagst du?"
152. "Ich will mit dir reden. Nun bist du lange genug hinter meiner Braut hergelaufen!"

153. "Sie ist nicht Ihre Braut!"
154. "Was sagen Sie?"
155. "Sie kann Sie nicht ausstehen!"
156. "Gute Nacht - schlafe wohl!"
157. "Wo ist er?"
158. "Er ist da drüben."
159. "Meine Damen und Herren! Und dann möchte ich gern ein paar Worte sagen und eine Rede für Maren halten - und ich will nur sagen, dass Maren die netteste Frau ist, die ich jemals gekannt habe, und Marens Zimmer ist das gemütlichste, in dem ich gewesen bin - und dann will ich nur sagen - wir haben Maren so viel zu danken. Vielen Dank, Maren!"
160. "Da ist kein Grund, traurig zu sein, er sagt es nicht um Sie zu genieren, er meint jedes Wort, das er gesagt hat!"
161. "Und dann wollen wir ein Hoch für Maren ausbringen!"
162. "Hurra!"
163. "Na - hier geht es wohl lustig zu!"
164. "Ja, wir sind vergnügt!"
165. "Habe ich dir nicht ein für alle Mal verboten, mit Maren und ihrem Sohn zusammen zu sein? Hörst du nicht? Komm her! Und zu dir, Maren, will ich sagen, du solltest dich schämen!"
166. "Du sollst meinen Sohn und mich nicht eines Bösen beschuldigen!"
167. "Dein Sohn? Er ist nicht mehr dein Sohn, als ich es bin! Ich werde dich schon etwas anderes lehren!"
168. "Du darfst nicht weinen, Mutter! Hörst du, Mutter?"
169. "Auf Wiedersehen!"
170. "Oh nein!"
171. "Aber Mutter! Mutter!"
172. "Soll die Tür nicht geschlossen sein? Soll sie vielleicht nicht?"
173. "Das kannst du selbst tun!"
174. "Wie antwortest du mir? Du sollst die Tür zumachen!"
175. "Das ist eine nette Behandlung. Nun mag es aber genug sein! Den ganzen Tag wird mit mir herumgejagt!"

176. "Darf ich fragen, was das ist? Wie? Ach so!"
177. "Ich bin es. Lasst mich hinein! Oh, lasst mich hineinkommen!"
178. "Ja - ich komme!"
179. "Aber - was gibt es, Maren?"
180. "Ja, ich muss euch etwas erzählen. Heute nacht kommt es!"
181. "Was kommt?"
182. "Wie in der Nacht vor 20 Jahren, die Nacht, wo der Engländer unterging, und ich das Kind draussen am Strand fand! Nun ist es gerade so wie damals - genau so! Nun bin ich so bange, so bange davor, ihn zu verlieren, und ich kann das Gefühl gar nicht loswerden!"
183. "Sieh mal, wie komisch der ist!"
184. "Das ist ja dein Tod!"
185. "Guten Abend!"
186. "Warte! Komm herein!"
187. "Weshalb gehst du? Komm herein!"
188. "Es war ein lebendes Gespenst. Ich habe nie so etwas komisches gesehen! Was ist mit ihm los?"
189. "Sahst du den bösen Mann am Fenster? Nicht bange sein, ich bin ja da!"
190. "Aber Mutter - weshalb bist du von Hause gegangen?"
191. "Oh, mein Junge! Sahst du das Gespenst?"
192. "Es gibt keine Gespenster!"
193. "Ich habe es ihm ordentlich gegeben! Oh, sieh den da, der fürchtet sich vor Gespenstern. Nimm dich nun zusammen!"
194. "Komm, Mutter!"
195. "Ja."
196. "Gute Nacht!"
197. "Dass du dich nicht schämst! Wenn wir Gäste haben!"
198. Es steht ein grosses Schiff draussen auf dem Riff!

(Das Rettungsboot vermag nichts auf dem stürmischen Meer.
Man sucht Verbindung mit dem Rettungs-Raketen-Apparat)

199. "Cursed coast. It is the second time I have been wrecked here."
200. "Ist es das zweite Mal?"
201. "Yes - it was just like this 20 years ago."
202. "Jetzt werden Sie mal sehen, was wir hier haben! Sehen Sie - sehen Sie! Das fand Mutter damals, als der Engländer unterging!"
203. "Das habe ich vor 20 Jahren frühmorgens auf dem Strande gefunden!"
204. "I was the only one who was saved."
205. "Hörst du, Mutter, er war der einzige, der gerettet wurde. Er war der einzige!"
206. "Ja."
207. "Was gibt es? Komm - hilf mir!"
208. (Da geschah das merkwürdige, dass Pat und Patachon aus der Gegend verschwanden)
209. "Sie können nicht ertrunken sein, ihr Boot liegt da draussen."
210. "Der Leichenzug! Der Leichenzug!"
211. "Maren!"
212. "Die Toten! Die Toten! Ihre Rache, ihre Rache!"
213. "Ich möchte nur fragen, ob Birthe nicht die Erlaubnis bekommen darf, mitzukommen um etwas nach der Mutter zu sehen, während ich auf See bin. Sie ist so wunderbar!"
214. "Meine Braut soll nicht Dienstmädchen bei euch sein!"
215. "Sie ist nicht Ihre Braut!"
216. "Was sagst du, Lümmel?"
217. "Kommst du hierher und machst Streit? Heraus mit dir!"
218. "Komm her!"
219. "All right."
220. "Let me be."
221. "Wir werden schon den Weg finden. Das Haus liegt da. Come nu on here."
222. "This way, up in this place."

223. "Wir sind es ja. Und das sind nur Grossmutter und Grossvater."
224. "How are you, my dear?"
225. "Da ist er! Das ist der Junge!"
226. "Wer ist das da?"
227. "Grossvater und Grossmutter!"
228. "Like his father."
229. "Yes, yes."
230. "Sie sagt, er sieht ihrem Sohn ähnlich!"
231. "I am your grandfather, my boy."
232. "And I am your grandmother. Would you like to come with us to England and stay with us for ever?"
233. "Mutter!"
234. "Ich bin nicht deine Mutter!"
235. "Was sagst du da?"
236. "Es sind dein Grossvater und deine Grossmutter!"
237. "That is quite right."
238. "Marens Junge ist das Kind des Barons in England. Das ist ganz gewiss. Sie sind alle Barone. Das ist ganz gewiss. Ja - was sagen Sie? Nun soll er nach England und Baron sein! Wie sind die Wege des Schicksals doch unergründlich!"
239. "Ja - das ist ein grosses Glück für uns alle!"
240. "Ja, nun ist das Fräulein wohl nicht mehr so hochmütig!"
241. "Meinetwegen soll er reisen oder bleiben!"
242. "Wirklich?"
243. "Da haben wir das Kind des Barons. Viel Glück und Segen, Herr Baron!"
244. "Wo ist Birthe?"
245. "Darf ich die Erlaubnis haben, Ihnen zu erzählen, was sie sagte? Sie sagte, ihrwegen könnten Sie reisen, ihr sei es egal!"
246. "Ich glaube, sie ist in die Dünen gegangen."
247. "Birthe - Birthe!"

248. "Ist es wahr, dass du gesagt hast, es wäre dir egal, ob ich reise oder bleibe?"
249. "Ja - du willst ja reisen!"
250. "Nein, ich will nicht reisen. Birthe - ich bleibe!"
251. "Nein, nein - du sollst reisen. Du sollst reisen!"
252. "Komm her! Wir sollen reisen, und ich nehme dich mit."
253. "Mich mit?"
254. "Komm mit - komm!"
255. "Dann muss ich ein neues Sonntagskleid anhaben!"
256. "Ja."
257. "Ich komme um zu sagen, dass ich bei dir bleibe!"
258. "Bleibst du?"
259. "Ich habe gesagt, er soll reisen, aber er will nicht!"
260. "Won't he come?"
261. "No."
262. "Du kannst ja wieder zurückkommen."
263. "Ich habe es ja gesagt, ich will lieber hierbleiben."
264. "He will not come."
265. "Why won't he come? Let me talk to him."
266. "My dear boy, we want you to come to us."
267. "The little girl comes too."
268. "Oh, I understand now. My dear, let us talk to him."
269. "Won't you come with us too, my dear?"
270. "Yes, the little girl, the little girl. Come here, come here."
271. "Verstehst du, sie soll in London heiraten!"
272. "Guten Tag! - Ja - entschuldigen Sie, es ist ein schönes Anerbieten, aber ich habe mein Wort einem anderen gegeben, und hier pflegen wir Wort zu halten. Auf Wiedersehen!"
273. "Ja - dann ist ja alles verdorben! All die Mühe, die wir gehabt haben. Dass du dich nicht schämst, du Schafskopf!"
274. "Is that your last word, my boy?"

275. "Ich kann nicht reisen."
276. "Wie sieht das aus!"
277. "Ja - und sieh hier im Dach! Wirklich, man muss sich schämen, so zu wohnen!"
278. "Es kommt jemand. Lass uns uns im Hause verbergen!"
279. "Ja - da kommt er."
280. "Na also, sei bereit heute abend. Nicht wahr?"
281. "Ja."
282. "Du gibst den anderen Bescheid!"
283. "Also um 12 Uhr am gewohnten Ort."
284. "Ja - ja."
285. "Und wenn wir nun heute abend die Zollbeamten anklingeln, dann wirst du sehen, dass wir einen Riesenputsch machen!"
286. "Da haben wir sie."
287. "Komm^tan hier!"
288. "Ja - kommt nur an - ihr könnt versichert sein, ich werde euch beide schon erledigen!"
289. "Herr Kommissar."
290. "Oh, verzeihen Sie! Verzeihen Sie mir!"
291. "Wir werden dir schon nachher verzeihen."
292. "Nein, Herr Kommissar, haben wir Sie gefasst?? Das Spiel ist aufgedeckt, Herr Kommissar!"
293. "Ha - da haben wir den frommen Sören, wie?"
294. "Ich bereue, Herr Kontrolleur, ich bereue!"
295. "Das sind nur wir."
296. "Das hatten Sie nicht erwartet. Das ist unser Dank!"
297. "Ich sage Ihnen, Schwiegervater, das ganze ist nur ein Missverständnis."
298. "Halunke!"
299. "Was sagst du?"

300. "Den Mann habe ich für einen ehrlichen Menschen gehalten, und nun nehme ich zum ersten Mal mein Wort zurück - und gebe es einem anderen!"
301. "Schwiegervater!"
302. "Es ist gut, mein Junge - gehe mit!"
303. "Wünschen gnädige Frau einen Spaziergang?"

E N D E